

Hamborgs borgmester
Olaf Scholz - aka
Scholzomaten - vil
styrke handelsruten til
København.

nyheder side 4

Rasmus Jønsson har
brand-tjekket Søren
Pind med vores nye
testværktøj.

Brand-o-Meter side 7

Flemming Eskildsen,
tidligere borgmester (V) i
Skive: Politikerne er ikke
blevet klogere på udkanten.
interview side 14

kommunen

politik fra rødderne mandag den 9. november 2015 · nr. 26 · 58. årgang

DF's bagland tager bladet fra munden

ILLUSTRATION: JAKOB THUEMOES

Rundspørge: Mange byrådsmedlemmer savner åbenhed og intern
debat i DF. Partiet er klar til et opgør med topstyringen, mener de.

nyheder side 12

Konkurser plager plejesektoren

Mange kommuner står på bar bund,
når et privat plejefirma går konkurs.
For mens halvdelen af kommunerne
har oplevet en konkurs på området,
har kun få en plan for, hvordan de
håndterer det.

undersøgelse

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Private plejefirmaer har siden 2013 måttet
underbyde den kommunale pleje af ældre i
udbudsrunder. Og det har de gjort. Faktisk
i så stor stil, at mindst 40 plejefirmaer er
gået konkurs i løbet af de seneste 2 år, hvor-
ved mindst 4.000 borgere er blevet berørt.

Men de kommuner, som bruger de private
plejefirmaer, er langt fra forberedte på en
eventuel konkurs. Det viser en undersø-
gelse, *Kommunen* har lavet blandt landets
kommuner.

Af de 71 kommuner, som har svaret på
Kommunens undersøgelse, bruger 61 kom-
muner private udbydere af hjemmepleje,
og 36 kommuner har oplevet, at et plejefir-
ma er gået konkurs. Men kun 34 kommuner
bekræfter, at de har en beredskabsplan for,
hvordan de håndterer en eventuel konkurs.
Det på trods af, at rigtig mange kommuner
allerede har oplevet konkurser.

Minister kaldt i samråd

På Christiansborg har SF's sundheds- og æl-
dreordfører Jonas Dahl kaldt sundheds- og
ældreminister Sophie Løhde i samråd for at
finde ud af, hvordan regeringen vil undgå
flere konkurser på området.

- Den her undersøgelse understreger min
bekymring over, at man med den udbuds-
model, man bruger i dag, ikke bare kan gå
efter det billigst mulige udbud. Konkurs-
erne belaster i sidste ende kommunernes
budgetter alt for meget, forklarer Jonas
Dahl og fortsætter:

- Enhver kommune med en lille smule re-
spekt for sig selv burde være klar over, at
konkurser sker i ældreplejen. Det har vi jo
set gang på gang. Og derfor er de nødt til at
have en beredskabsplan, så de ved, hvor-
dan de skal handle.

» Læs mere side 8-9

FÆNØ PARK
KONFERENCE OG FERIE

Nye priser 2016 - 4-stjernet kvalitet til 2-stjernet pris

- Dagsmøde kr. 495,-
- Egen teambuilding afdeling
- Kursusdøgn i enkeltværelse kr. 1.395,-
- Økologisk morgenbuffet

Tel. 6340 1906 - Reception@fnpark.dk

Besøg os på www.Faenopark.dk

■ LOzette rydder ud ■ Flere turister til kysterne ■ Unge uden uddannelse ■ Tredobling af flygtningeudgifter ■ Dyr hjælp til Region Syddanmark

■ **LOzette rydder ud.** Efter tre dage som ny formand for LO valgte Lizette Risgaard at sige farvel til den fire mandhøje topledelse. Det drejer sig om Finn Larsen, Jan Kæraa Rasmussen, Morten Madsen og Kenneth Thue Nielsen, som alle var tro væbnere for nu tidligere formand Harald Børsting. Hun har indtil videre hevet Allan Lyngsø Madsen og Michael Jacobsen fra henholdsvis Dansk Metal og Akademikernes A-kasse ind som erstatninger. De to kommer kommer fra stillinger som henholdsvis cheføkonom hos Dansk Metal og sekretariatsleder i Akademikernes A-kasse. Udrensningen er ikke noget, der huer FOA-Dennis, som er en del af LO's daglige ledelse. Det minder ham nærmere om et afsnit af House of Cards end klassisk politik i dansk fagbevægelse, og den tese bakkes op af citater af Poul Erik Skov Christensen fra 3F umiddelbart efter fyringerne, hvor han erkendte, at Lizette Risgaard til tider ikke blev behandlet helt godt.

■ **Flere turister til kysterne.** Regeringen har løftet sløret for, hvilke ti kystprojekter der skal have dispensation til at bygge tættere end 300 meter fra havet, som ellers er strandbeskyttelseslinjen. Målet med den fire milliarder store investering er at øge turismen i de danske kystområder og skabe arbejdspladser. Og det er samtidig projekter, som vil få flere til at bruge strandene, påpeger miljø- og fødevarerminister Eva Kjer Hansen (V) med henvisning til blandt andet Søndervig Feriepark i Ringkøbing-Skjern Kommune, der bliver Nordeuropas største badeland. Erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V) har efterfølgende meldt ud, at han gerne ser yderligere 15 projekter få dispensation.

"Folketingets åbning er en helt speciel dag. Det er en festdag, hvor kongehuset kommer, og hvor statsministeren giver sin åbningsredegørelse. Og så sidder man og tweeter. Det er ikke god stil"

Pia Kjærsgaard, 2. november i BT

■ **Unge uden uddannelse.** Færre unge får nogen form for uddannelse, og bliver der indført et adgangskrav på karakteren 4, vil hver femte elev fra 9. klasse-årgangen anno 2014 ikke have fuldført en ungdomsuddannelse ti år efter. Det viser tal fra Undervisningsministeriet, der er blevet behandlet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Uden et adgangskrav vil det være 16 procent af årgangen, som ikke får en ungdomsuddannel-

3. november blev sæsonens første spørgetime afholdt, hvor statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) skulle forsøge at afparere - og besvare - alle partiledernes spørgsmål.

Foto: Lasse Kofod / Polfoto

se, og det tal ligger langt fra Helle Thorning-Schmidt-regeringens 95-mål fra 2011, hvor det tal kun skulle være 5 i 2015.

■ **Tredobling af flygtningeudgifter.** Kommunerne bakser stadig med flygtningeomkostninger. En rundspørge foretaget af DR viser, at 64 adspurgte kommuners flygtningeudgifter er mere end tredoblet fra 2014 til 2015. 145 millioner kroner bruger de i år, og det skyldes især boligudfordringen, som efterhånden ligner et paradoks. Med den nye, lavere integrationsydelse må flygtninge ved lov højst betale 2.122 kroner om måneden i husleje, og de fleste - især studerende - ved, hvor svært det kan være. KL-formand Martin Damm, der selv er medlem af Venstre, er meget utilfreds med regeringens nye integrationsydelse, som betyder, at kommunerne er nødsaget til at indlogere flygtninge på vandrerhjem, hoteller og andre midlertidige steder.

3 MIO

Så mange flygtninge og migranter vil der komme yderligere til Europa frem mod udgangen af 2017, hvis man skal tro EU-Kommissionens efterårsprognose.

Ole Birk Olesen
@olebirkolesen

Hvis Jens Rohde havde været medlem af LA, så havde han forlængst ikke været medlem af LA længere. #dkpol

■ **Dyr hjælp til Region Syddanmark.** Det er dyrt at kalde på en voksen i børnehaven Region Syddanmark. Helt præcist kostede det regionen 827.000 kroner, da Carl Holst i 2013 valgte at få en advokat til at udrede trådene mellem sundhedsdirektør Jens Elkjær og daværende regionsdirektør Mikkel Hemmingsen. Det er Fyens Stiftstidende, der er kommet i besiddelse af en fortrolig orientering fra regionsdirektør Jane Kraglund til rådets politikere, hvor hun også forklarer, at det drejer sig om en generationsskifteaftale, som Elkjær gerne ville overgå til - oversat fra politikersprog betyder det, at han ville få en overordentlig god pension. Men det ville Hemmingsen ikke gå med til, ligesom han også var uenig i Elkjærs syn på direktionens struktur. Den nuværende næstformand for regionsrådet, Poul-Erik Svendsen (S), ser det som helt ude i hegnet, at man var nødt til at kalde på en voksen pædagog og betale ham en lille million. Det er også kommet frem, at den syddanske region siden 2010 har brugt 133.000 kroner på engelskundervisning til Carl Holst.

kommunen

POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50
DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær:
Johan Seidenfaden

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht, Daniel Christensen

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Harald Wang, tlf. 4635 3343
harald@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jorgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062
henrik@kommunen.dk

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup
4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Tryk:
JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med dknyt.dk.

kommunen
AGORA

DKNYT

DF-byrødder er imod omprioritering

47 ud af 75 adspurgte DF-byrådsmedlemmer er enten helt uenige eller overvejende uenige i, at der årligt skal skæres én procent i kommunernes budgetter. Kun 32 af dem forventer dog, at partiet stemmer imod en finanslov med sænkede udgiftslofter.

finanslov

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Dansk Folkeparti står med de afgørende mandater for, om det såkaldte omprioriteringsbidrag, der årligt vil skære én procent af kommunernes serviceudgifter, bliver til virkelighed i årets finanslov.

Og spørger man i partiets kommunale bagland, er der ikke mange, der er glade for at aflevere penge til regeringens omprioritering. I en rundspørge lavet af *Kommunen* svarer 47 ud af 75 byrødder, at de enten i høj eller overvejende grad er uenige i princippet.

Hvis man endelig skal skære noget i kommunerne, så skal man selv konkretisere, hvad det er. Den der pølse-mekanik, man bruger nu, er helt håbløs og useriøs. De skal tage ansvar, siger byrådsmedlem Flemming Schandorff fra Egedal Kommune, som er en af modstanderne i rundspørgen.

En anden er John Rosenhøj fra Odder Kommune, som også på partiets landsmøde talte imod omprioriteringsbidraget.

Hvis ikke vi får en kompensation, så kommer vi til at stå med nogle store problemer i 2017. Det er helt klart, siger han.

Dør på klem

På Christiansborg har DF lagt sig fast på, at de er modstandere af omprioriteringen, men samtidig mener de, at kommunerne selv har været med til at godkende princippet, da det er skrevet ind i kommunernes økonomiaftale for 2016.

Derfor vil de heller ikke stemme imod at sænke kommunernes udgifter, selvom Kommunernes Landsforbund (KL) har meldt ud, at det vil svække deres forhandlingsmuligheder og dermed kernevelfærden i de kommende år.

KL har mulighed for med deres mandat at lade være med at lave en aftale ved de kommende forhandlinger, så vi skal stemme om det i Folketinget, hvor der ikke er flertal for omprioriteringsbidraget, sagde finansordfører René Christensen, da forslaget blev førstebehandlet i Folketinget.

DF har altså åbnet en dør på klem for at kunne stemme ja til de sænkede udgiftslofter, og vores rundspørge viser, at deres byrådsmedlemmer også er forholdsvis pragmatiske i forhold til, om deres parti skal smutte gennem den dør.

32 forventer, at partiet står udenfor en finanslov med sænkede udgiftslofter, 14 for-

Mette Frederiksen (S) har meldt klart ud, at det ikke bliver Socialdemokraterne, der kommer til at lægge de afgørende mandater til at sænke de kommunale udgifter de kommende år. Dermed er det op til Kristian Thulesen Dahl og DF at forhindre velfærdsnedskæringer i finansloven.

Foto: Joachim Adrian / Polfoto

venter det modsatte, mens 29 svarer hverken-eller.

Det er fint, hvis man vil pulje pengene og de så kommer ubeskåret tilbage til kommunerne. Man kunne for eksempel tage en milliard fra omprioriteringsbidraget og målrette til de ældre, siger Thomas Palmskov fra Næstved Kommune.

Mærkesager intakt

Flere af de adspurgte byrådsmedlemmer påpeger, at partiet med sin nye position som landets næststørste parti skal vise, de også kan få mere velfærd ud af finanslovsforhandlingerne, end de gjorde i nulkerne.

Indtil 2011 var vi ikke stærke nok. Da kunne vi blive løbet over ende af indtil flere forskellige flertal. Nu er vi blevet langt stærkere, så nu skal vi have noget ved bordet, siger Flemming Schandorff.

Og når det kommer til velfærdsudgifter, er væksten og prioriteringen også det vigtigste at bide mærke i, mener John Rosenhøj.

Jeg sætter megen stor lid til, at vi i hvert fald ikke får nul- eller negativ vækst i en ældresektor, hvor vi ved, at udfordringen med at få pengene til at passe bliver større og større, fordi der bliver flere ældre, siger han.

I *Kommunens* rundspørge svarer 67 ud af de 75 adspurgte, at de er enige i, at der bliver sparet for meget på ældreområdet i øjeblikket - og spørger man Thomas Palmskov fra Næstved, så skyldes en del af ældrebesparelserne, at regeringen ikke har taget ordentlig højde for kommunernes udgifter til flygtninge.

Det at skære i ydelserne belaster bare kommunekas-

serne endnu mere. Der er kun én ting at gøre, og det er at lukke grænsen. Kun reelle flygtninge skal kunne komme

til landet - ikke alle mulige migranter, siger han.

73 ud af 75 har i øvrigt svaret, at de slet ikke mener,

flygtningene bør integreres i kommunerne, men i stedet sendes hjem.

www.branding15.dk

Kampen om turister, talenter og tilflyttere

Mød place branding ekspert Robert Govers på Kommunebranding15 den 26. november og hør hans bud på muligheder og udfordringer ved place branding. Du kan også opleve brand ekspert Nikolaj Stagis og Marcel Meijer fra Samsø Kommune.

Tilmeld dig konferencen og få 10% i rabat pr. deltager. Læs mere om programmet og mød eksperterne på www.branding15.dk

Partnere

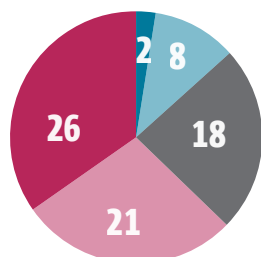
Mediepartner

Jyllands-Posten

Konferencearrangør

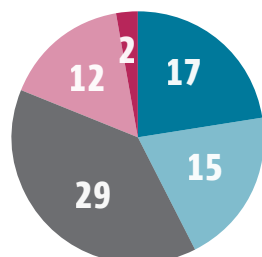

I hvor høj grad er du enig i, at kommunerne skal spare én procent om året til regeringens såkaldte omprioriteringsbidrag?

I høj grad uenig
Overvejende uenig
Hverken eller

I hvor høj grad er du enig i, at dit parti ikke skal lægge stemmer til en finanslov, der hvert år sænker kommunernes udgiftsloft med én procent?

Overvejende enig
I høj grad enig

Scholzomatens handelsvej går via København

HAMBURG WEITER VORN

København og Hamborg vil køre parløb for at skabe vækst i et nyt regionalt samarbejde. Kortere transporttid, et fælles arbejdsmarked og fælles værdier vil knytte os tættere sammen, mener Hamborgs borgmester Olaf Scholz, som forleden gæstede Dansk Industri.

o erhvervsmøde

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Som præsident Obama sagde i 2009, siger tyske Olaf Scholz i dag: Jeg vil have OL til min hjemby.

Hamborgs borgmester, der efter delstatsvalget i februar blev nævnt som en mulig kanslerkandidat for det socialdemokratiske SPD, har investeret en stor del af sin politiske kapital i at få de olympiske og paralympiske lege til sin by i 2024. Og inve-

steringen er ikke kun på vegne af Hamborg, men ifølge Olaf Scholz hele Nordeuropa og Skandinavien, hvor især København vil være tæt forbundet med Femern-forbindelsen.

- At se på en region med København og Hamborg ville aldrig fungere uden at forstå, at der er mulighed for en bedre infrastruktur, som vil koble de to byer tættere sammen. Det vil få en stor erhvervmæssig effekt, og antallet af mennesker og virksomheder, der bliver bragt tættere på

hinanden, vil have en direkte indvirkning på begge byer, fortæller 'der Scholzomat', som Hamborgs borgmester blev døbt af den tyske avis Die Zeit i 2003. Dengang var han generalsekretær i SPD, og den socialdemokratiske jurist blev i Berlin betragtet som en tør funktionær-type - en "apparatsjik" med et monotont og mekanisk sprog. Siden blev han arbejdsminister i Angela Merkels første koalitionsregering i 2007 og i 2011 borgmester i Hamborg efter ti års konservativt CDU-styre.

Scholzomaten har lagt stor vægt på at gøre Hamborg til et internationalt brand, en byregion med fem millioner mennesker og blikket rettet mod nord - det er Skandinaviens sydligste metropol, hvad den blev kaldt, da borgmesteren forleden gæstede danske og tyske erhvervsledere i DI's hovedkvarter på Rådhuspladsen.

- Vi er på mange måde den mest skandinaviske storby i Tyskland. Hvis du for eksempel ser på vores dagpleje- og skolesystem, så ligner det langt mere noget fra Norden, end det gør mange andre ste-

der i Tyskland. Vi har altid kigget mod Skandinavien på grund af vores historiske forhold, og det er også en god grund til at samarbejde mere, at vi har et fælles DNA, siger Olaf Scholz.

Flaksende Femern-forbindelse

Forholdet mellem Hamborg og København virker som to forelskede teenagere, der efter mange år i samme klasse finder ud af, at de faktisk deler en masse fælles interesser. Men som enhver teenageforelskelse er forholdet yderst skrøbeligt, da den største fælles interesse er Femern-forbindelsen, der er blevet mere og mere forsinket, og som mange stadig frygter blot er et fantasifoster.

- Det vigtige er ikke, hvornår Femern-forbindelsen kommer, men at den rent faktisk kommer, lød det fra DI's direktør Tine Roed til erhvervsmødet, hvor også Olaf Scholz måtte forholde sig til, hvorfor projektet skrider og er blevet mere usikkert.

- Udlændinge har tit svært ved at forstå, hvordan vores lovmæssige procedurer er i

Tyskland. Det forholder sig sådan, at det juridiske system har fungeret meget længere gennem historien end det demokratiske, og derfor er der regler for næsten alt - du kan faktisk gå i landsretten med næsten alle nye projekter, og det gør den politiske proces ret svær at håndtere, fortalte borgmesteren.

Lige nu er håbet, at tunnelen vil åbne i OL-året 2024, hvor det så vil tage 2,5 timer at komme fra København til Hamborg, hvilket er to timer mindre end i dag.

- I Nordtyskland går der rygter om, at Danmark vil droppe forbindelsen fuldstændig. Det kommer ikke til at ske. Når vikinger først har besluttet sig for at krydse havet, så gør de det også, sagde Rambølls CEO Jens-Peter Saul, som ved erhvervsmødet blev udnævnt til HamburgAmbasador i København.

Fælles marked

Rambøll er som et dansk ingeniørfirma med massiv tilstedeværelse i Hamborg et symbol på den nye erhvervsregion. Jens-Peter Saul kommer fra Hamborg, men bor nu

"Hamborg er bygget op om den samme filosofi som Greater Copenhagen - nemlig at size matters. Når vi skal ud på den helt store klinge globalt, så er det vigtigt, at vi kan fortælle i USA og i Kina, at Greater Copenhagen og metropolen Hamborg er et fælles marked."

Frank Jensen (S)
overborgmester, København

i København, og det er netop tankegangen bag det fælles arbejdsmarked, borgmestrene ser for sig i fremtiden.

- Jeg er sikker på, at det kommer til at blive sådan. Der er ikke nogen lovmæssige forhindringer i det nu, så det er mere et spørgsmål om vores kulturelle vaner. Hvis du kunne forestille dig at bo i København, mens noget af dit arbejde foregik i Ham-

Die Zeit døbte i 2003 Olaf Scholz 'Scholzomaten' på grund af hans tørre, funktionæragtige stil og tone. Den tidligere generalsekretær for SPD er i dag borgmester i Hamborg, som han mener har meget tilfælles med København og det øvrige Skandinavien. Foto: Polfoto/DPA

”Vi er på mange måde den mest skandinaviske storby i Tyskland. Hvis du for eksempel ser på vores dagpleje- og skolesystem, så ligner det langt mere noget fra Norden, end det gør mange andre steder i Tyskland. Vi har altid kigget mod Skandinavien på grund af vores historiske forhold, og det er også en god grund til at samarbejde mere, at vi har et fælles DNA.”

Olaf Scholz (SPD), borgmester, Hamborg

vil nu blive nedsat, og borgmestrene har aftalt at mødes årlig fremover. Det økonomiske og politiske samarbejde mellem København og Hamborg vil blive øget i årene, der kommer. Måske OL's cykeldisciplin ligefrem skal afvikles mellem de to byer i 2024? Visionen var stor og ideerne mange til erhvervsmødet hos DI, men det blev også nævnt, at den danske diskussion om grænsekontrol virker fuldstændig oldnordisk.

- En ny grænsekontrol vil ikke gavne vores samarbejde. Vi skal stærkt modarbejde den slags tiltag og i stedet arbejde for en harmonisering af skatteregler, så man nemmere kan arbejde og bo i for eksempel Hamborg eller Malmø og arbejde i København, sagde formanden for Hamborgs Handelskammer Fritz Horst Melsheimer, som også nævnte flygtningespørgsmålet i sit indlæg.

Tyskerne er ægte europæere, mens vi i Danmark har taget vores forbehold. Men internationalt vil København og Hamborg arbejde for en fælles erhvervsregion - sådan er den nye globale virkelighed.

- Hele definitionen på og ideen med en region er under forandring i øjeblikket, og en stor del af det skyldes selvfølgelig udviklingen af ny infrastruktur. At Hamborg skulle være et metropolområde med fem millioner mennesker og mere end 300.000 pendlere til og fra centrum hver dag, ville simpelthen ikke være muligt i 1950 - men det sker i dag, forklarer Olaf Scholz, hvis by hører om sloganet: Leben. Lieben. Hamborg. (Lev. Elsk. Hamborg. red.)

Grænseløs fremtid
Et erhvervsudvalg med repræsentanter fra begge byer

Tre facts om Hamborg:

- **Byen opstod omkring** år 700-800 ved borgen Hammaburg, der blev opført som et værn mod vikinger. Området blev senere en hansestad og er i dag Tysklands næststørste by.
- **Hamborgs havn er** Europas næststørste, og den håndterer hver dag flere containere, end man gør i hele Brasilien.
- **Hamborg har tænkt sig** at byde ind på OL i 2024, men ved en folkeafstemning den 29. november skal det afgøres, om budet skal fortsætte sin gang frem mod afgørelsen i 2017.

borg, eller omvendt, så handler det jo bare om at gøre det muligt med god infrastruktur, siger Olaf Scholz.

Rambøll har samtidig bakket meget op om Københavns Kommunes arbejde med at tænke hovedstaden som et internationalt brand, ligesom Scholzomaten gjorde det.

- Hamborg er bygget op om den samme filosofi som Greater Copenhagen - nemlig at size matters. Når vi skal ud på den helt store klinge globalt, så er det vigtigt, at vi kan fortælle i USA og i Kina, at Greater Copenhagen og metropolten Hamborg er et fælles marked, siger overborgmester Frank Jensen.

Det såkaldte fælles marked

fik dog også nogle kritiske spørgsmål med på vejen fra en række jyske erhvervsledere, der var mødt op hos DI. Hvad med de jyske byer? Hvad med Aarhus?

- Jeg tænker altid på Aarhus. Det første, jeg tænker på hver morgen, er faktisk, hvad jeg kan gøre for Aarhus, svarede overborgmesteren sarkastisk og uddybede det overfor *Kommunen*:

- Hvis vi ikke gør noget, så kommer vi allesammen til at tabe. Hvis vi ikke skaber de her internationale relationer, så vil hele Danmark tabe.

Jagten på Gule Gert

strategi

Af Anders Frandsen
Public Affairs Director i
Rud Pedersen Public Affairs

Siden starten af nullerne har det været en veletableret politisk sandhed, at vejen til magten i Danmark gik over "Blå Bjarne". Denne djærve karl af en svingvælger blev brugt som segment-stereotypen på den borgerligt sindede socialdemokrat, der ønskede et velfærdssamfund kombineret med en stram udlændinge- og retspolitik. Den famøse Sass-doktrin, som har været styrende for al socialdemokratisk værdipolitik de sidste 15 år, bygger grundlæggende på ønsket om at tilbageerobre Blå Bjarne.

Men hvor Blå Bjarne skiftede mellem at sætte sit kryds hos Venstre og Socialdemokraterne, så indikerer folketingsvalget i juni, at de to statsministerpartier måske er bedre tjent med at gå på stemmefiskeri ved at sætte garn i sundet omkring Dansk Folkeparti. Her er der nemlig mulighed for at gå på fangst efter den nye svingvælger: "Gule Gert".

De vælgervandringer, som lå til grund for Dansk Folkepartis rekordvalg i juni, viser, at Venstre blødte knap 160.000 stemmer netto til Dansk Folkeparti, mens Socialdemokraterne samlet smed omkring 30.000 samme vej. Det store spørgsmål er så, om Venstre og Socialdemokraterne kan vinde nogle af disse vælgere tilbage?

Kønsskifteoperation
På Christiansborg har det de sidste mange år været anset for en nærmest umulig opgave at vriste vælgere fri af Dansk Folkeparti. Politikens Kristian Madsen har engang sammenlignet det at stemme på DF med at få en kønsskifteoperation. Når det først er sket, så er det tæt på umuligt at vende tilbage. Spørgsmålet er, om dette er ved at ændre sig? Valget i juni tyder på, at Dansk Folkepartis vælgere ikke længere er en helt så homogen skare.

Den ene gruppe består af de traditionelle DF'ere. Her er der en støt voksende base af kernevælgere, der har stram udlændingepolitik som den altoverskyggende prioritet og historisk har vist sig villige til at æde jævnt hen alle velfærdsreformer, så længe de blot oplevede, at udlændinge også måtte holde for.

Der er en begrænset risiko for, at nogle af disse vælgere begynder at kigge længere mod højre i skuffelse over, at kanonvalget ikke har materialiseret sig i en endnu strammere udlændingepolitik.

Her skal man hæfte sig ved, at der er grøde på den indvandrerkritiske højrefløj, hvor de to nye partier, Dansk Samling og Nye Borgerlige, arbejder på at blive opstillingsberettigede til det kommende folketingsvalg. Politisk er man dog ude i nuanceforskelle, som mestendels giver mindelser om venstrefløjens spaltninger i 70'erne. Den største risiko for de borgerlige partier er formentlig, at der kan ligge et mindre stemmetab heri. Denne gruppe vælgere er ikke synderlig interessant for andre partier i Folketinget.

Valget i 2015 viste imidlertid, at der er landet en anden stor vælgergruppe hos Dansk Folkeparti, som er godt gammeldags trætte

”Denne gruppe af svingvælgere – Gule Gert, om man vil – er langt mere interessant for både Venstre og Socialdemokraterne. Dels kan de afgøre næste folketingsvalg, dels har de vist, at de er villige til at stemme med fødderne.”

af politikere, som de oplever går for meget op i "pamp og pragt" og nyder lidt for godt af magtens frugter.

Denne gruppe svingvælgere - Gule Gert, om man vil - er langt mere interessant for både Venstre og Socialdemokraterne. Dels kan de afgøre næste folketingsvalg, dels har de vist, at de er villige til at stemme med fødderne.

Morten vs. Gert
Men hvad efterspørger Gule Gert så? Det er indlysende, at han forventer en stram udlændingepolitik; ellers var han næppe havnet hos DF i første ombæring. Her må Venstre formodes at have de bedste kort på hånden for at genvinde hans stemme.

Meget tyder imidlertid også på, at Gule Gert forventer, at politikere udviser en vis askese og ydmyghed overfor magten og dens privilegier. Her må Mette Frederiksen formodes at have en fordel i forhold til Lars Løkke.

Samtidig har Morten Messerschmidts verserende sag om brug af EU-midler spillet Venstre og Socialdemokraterne en gevaldig trumf i hænde, da sagen netop bryder med billedet af Dansk Folkeparti som den jævne danskers bolværk overfor eliten og parnasset.

Indtil videre tyder målingerne ikke på, at Messerschmidts udfordringer med håndteringen af de velpolstrede EU-kasser har fået vælgerne til at forlade DF. Og selvom man kan argumentere for, at netop det forhold, at der er tale om EU-midler, gør sagen mindre skadelig for Dansk Folkeparti, så ændrer det ikke ved, at den rammer durk ind i partiets selvforståelse og hvad de har prædikeret overfor vælgerne de sidste mange år. Messerschmidts bedste mulighed for at komme ud af sagen er da også at levere et klart "Nej" til forbeholdsafstemningen den 3. december.

Uanset hvad, så bør Venstre og Socialdemokraterne holde et vågent øje med udviklingen - der er i hvert fald mulighed for at fange Gule Gert!

► **Kommenter klummen på www.kommunen.dk**

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Laura Lindahl** (LA)

BEKÆMP OVERGREB PÅ BØRN

I en ny rapport fra Huset Zorning, hvor 35 tidligere krænkede børn står frem og giver deres perspektiver på udfordringen med seksuelt krænkede børn, står det lysende klart, at vi i Danmark ikke er gode nok til at stoppe overgreb på børn.

Overgreb på børn er noget af det mest forfærdelige, man kan tænke sig. Uskyldige børn, som udsættes for massivt omsorgssvigt og udnyttes seksuelt af syge mennesker i årevis, kan meget sjældent leve et liv uden varige mén. Det er forståeligt, for naturligvis sætter overgreb af denne karakter sig dybe, dybe spor i et barn. Netop derfor er det så afgørende, at vi i Danmark bliver bedre til at stoppe overgrebene tidligt.

Af rapporten fremgår det, at langt de fleste af de tidligere krænkede børn ikke vidste, at det var forkert, da overgrebene startede. Som 5-årig ved du ikke, at du har ret til at sige nej, hvis far fører hånden op under din kjole. Det er problematisk. For ikke nok med, at børnene ikke siger noget, når de ikke ved, at det, der foregår, er forkert. Når de finder ud af, at det er forkert, skammer de sig over, at de faktisk godt kunne lide den omsorg, de fik i forbindelse med overgrebene, og derfor tier de fortsat. Det betyder desværre, at der ofte kan gå mange år, før barnet fortæller noget, eller en dygtig fagperson omkring barnet opdager noget. Dét er et stort problem!

Vi er som samfund nødt til at sikre os, at børn kender deres rettigheder, herunder retten til egen krop. Børn skal vide, at de kan sige nej - og hvornår det er det rigtige at sige nej. Hvis vi kan sikre, at alle børn kender deres rettigheder og samtidig øge alt fagpersonales opmærksomhed på signaler fra krænkede børn, kan vi stoppe overgreb. Men det kræver en styrket indsats fra kommunerne!

I årets satspulje sikrede Liberal Alliance 6 millioner til en styrket indsats mod overgreb i den tidlige fase. Et pædagogisk udviklet spil til daginstitutioner, hvor børn lærer om fysiske grænser, og hvor pædagoger hjælpes til at spotte overgreb i den helt tidlige fase, rulles nu ud sammen med efteruddannelse til pædagogerne. Det kan være det redskab, der sikrer, at børn kender deres rettigheder, og at overgreb opdages i den meget tidlige fase.

Udover at stoppe overgrebene ønsker Liberal Alliance hårde straffe for krænkere. De straffe, vi i dag ser, når det kommer til overgreb på børn, står ganske simpelt ikke mål med den modbydelige handling, det er at forgribe sig på børn.

Liberal Alliance følger udviklingen på området tæt - og opfordrer alle kommuner til at byde ind i kampen mod overgreb. For børnenes skyld!

”Hvis vi kan sikre, at alle børn kender deres rettigheder og samtidig øge alt fagpersonales opmærksomhed på signaler fra krænkede børn, kan vi stoppe overgreb. Men det kræver en styrket indsats fra kommunerne!”

nyheder

Erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsens stikker en stor kæp i omstillingshjulet med sit udkast til den ny udbudslov, mener Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling. Foto: Jens Henrik Daugaard / Polfoto

Grønne gevinster glipper med ny udbudslov

Kommunerne får ikke mulighed for at stille krav om miljømærker i forbindelse med udbud og indkøb. Det svækker mulighederne for at handle mere bæredygtigt, mener eksperter.

o bæredygtighed

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Kommunerne får ikke bedre muligheder for at stille miljøkrav i forbindelse med deres indkøb. Mens den tidligere regering ville give de offentlige myndigheder lov til at forlange, at virksomheder lever op til krav om bestemte miljømærker, har erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen med sit udkast til ny udbudslov rullet forslaget tilbage.

Som konsekvens af forslaget, der blev førstebehandlet den 29. oktober, ser det ud til, at kommunerne fortsat vil have pligt til at acceptere tilbud også fra virksomheder, der ikke har miljømærkning, hvis de kan dokumentere, at de lever op til de samme krav. Og dermed ender opgaven med at gennemgå og vurdere dokumentation hos kommunerne.

Det er en stor kæp i omstillingshjulet, mener direktør i Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, Charlotte Fischer.

- Udfra et overordnet perspektiv om at få flere grønne indkøb så skader det simpelt-

hen, for det gør, at indkøberne ikke kan efterkontrollere virksomhederne. Og det er en kæmpe bureaukratisk udfordring at gennemgå dokumentationen, siger hun og understreger, at det også hæmmer udviklingen af grønne virksomheder.

- Det gør, at virksomhederne får en svagere tilskyndelse til at lade sig miljøcertificere. Der er ikke noget incitament; tværtimod oplever virksomhederne, at det kan betale sig at byde ind med løsninger, der er mindre grønne, siger hun.

Også Socialdemokraternes erhvervsordfører, den tidligere miljøminister Kirsten Brosbøl, er skuffet over, at reglen som den eneste er ændret i udkastet.

- Det vil øge bureaukratiet og skade gennemsigtigheden. Vi vil gerne gøre det så let som muligt for ordregiverne at gøre brug af mærkekrav, for det vil understøtte den grønne omstilling at bruge den store efterspørgselsmuskel, som de offentlige indkøb jo er, lød det i hendes ordførertale.

Potentialet udnyttes ikke
I sidste uge forsøgte Nordisk Grøn Indkøbsuge at sætte fokus på potentialet ved bæredygtig indkøbspolitik. Og der er brug for øget opmærksomhed. De danske kommuner forsømmer at udnytte deres store potentiale for at understøtte en grøn udvikling gennem deres ind-

købspolitik. Sådan lyder kritikken fra både den grønne tænketank Concito, Chora Connection og Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling.

- Der er et stort uudnyttet potentiale her, siger Mads Randbøll Wolff, direktør i den handlende tænketank Chora Connection.

En Concito-analyse fra 2011 viser, at de offentlige indkøb i Danmark giver anledning til en global drivhusgasudledning på cirka 20 millioner ton CO2 per år svarende til knap 4 ton CO2 per dansker. Kommunerne står for 28 procent af det offentlige indkøb, og med et årligt indkøbsbudget på 84,8 milliarder kroner har kommunerne stor mulighed for at påvirke udviklingen. Den bør de i langt højere grad bruge til at sætte et bæredygtigt aftryk, mener Concitos direktør Christian Ibsen.

- Der mangler viden om, hvor stor betydning det her har. Der er et kæmpe potentiale i en mere systematisk indsats for at vælge de mest klimavenlige varer og serviceydelser.

Prisfokus forpurrer

Der er tre årsager til, at kommunerne stadig ikke udnytter muligheden for at handle grønt og bæredygtigt. For det første fokuserer de kommunale indkøbere primært på prisen. For det andet mangler der politisk initiativ både nationalt og lokalt. For det tredje er der også en udfor-

”Der er et kæmpe potentiale i en mere systematisk indsats for at vælge de mest klimavenlige varer og serviceydelser.”

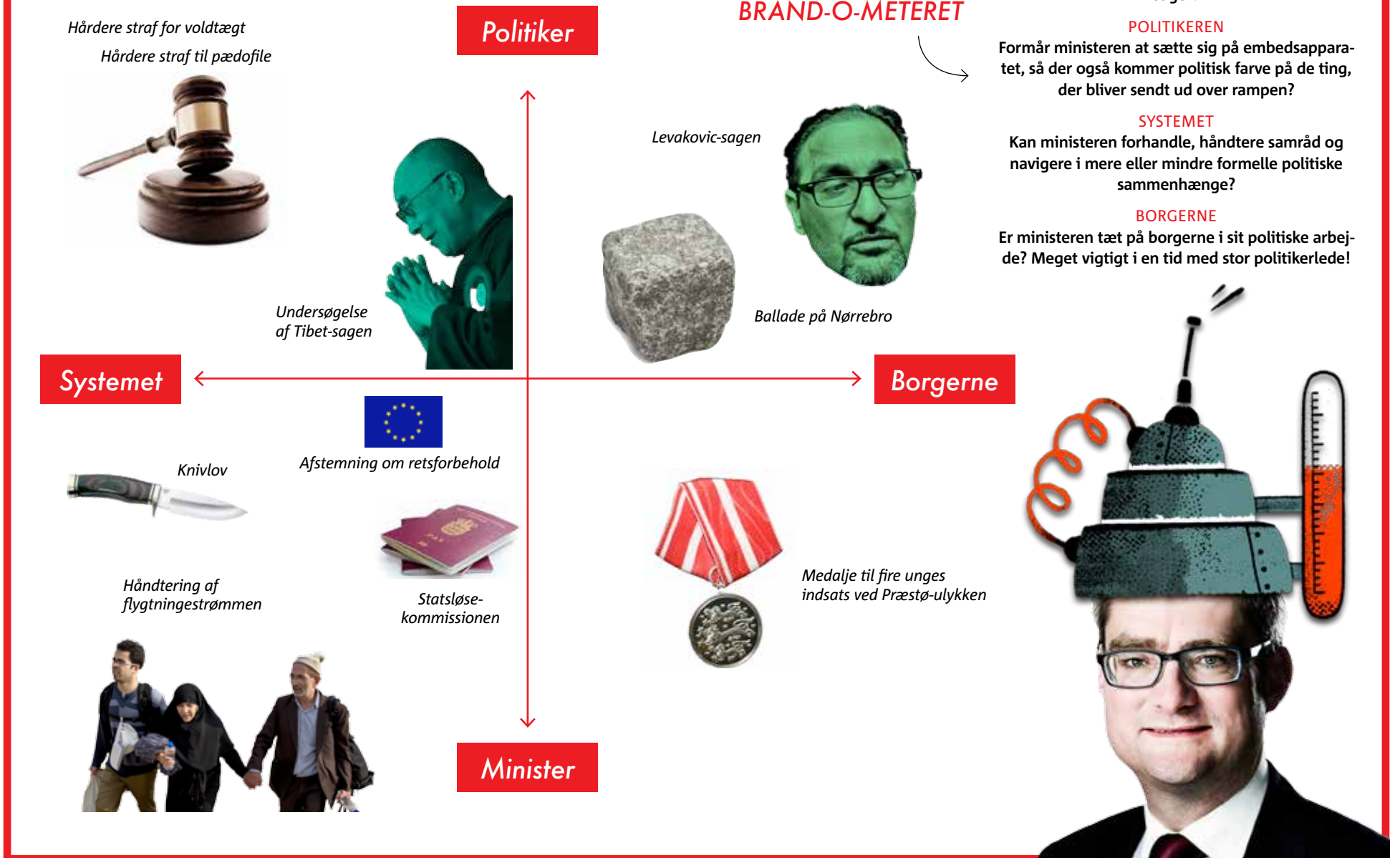
Christian Ibsen, direktør, Concito

dring i, at de grønne investeringer, der er rentable for kommunerne over tid, koster mere i indkøb. Indkøbskontoen skal altså betale for en investering, der kommer driftskontoen til gode, og det er svært at nå til enighed på tværs af de forskellige kommunale kontorer og sektorer.

- Den helt store udfordring er, at der ikke er noget særlig stort politisk fokus på det. Fra centralt hold er der først og fremmest fokus på at spare penge her og nu, og både regioner og kommuner er travlt optaget af at leve op til Finansministeriets krav om at spare penge. Der er slet ikke det samme pres for, at man også omstiller sig og laver en plan for bæredygtige og grønne indkøb, siger Charlotte Fischer. Derfor bliver det ofte ved de gode intentioner selv i de efterhånden mange kommuner, der har skrevet målsætninger om bæredygtighed ind i deres indkøbsstrategier.

Det har ikke været muligt at få en kommentar fra Troels Lund Poulsen.

KOMMUNENS POLITISKE BRAND-O-METER

ILLUSTRATIONER: FLEMMING DUPONT

Søren Pinds stilskift

En af Venstres stærkeste profiler Søren Pind har fået til opgave at varetage det brandvarme justitsministerium. Hvordan klarer han den opgave, og hvilke strategier har han valgt at gøre brug af? **Kommunen** har udvalgt Søren Pind til det første brand-tjek.

Af Rasmus Jønsson
red@kommunen.dk

Søren Pind kørte en offensiv oppositionstil med sædet tilbage, én hånd på rattet og hovedet ud af vinduet, råbende efter alt, hvad der bevægede sig. Han kastede sig ind i Lars Løkke's bilagssager med en argumentationsform lånt fra en dopingramt cykelrytter. Han diskuterede udenrigspolitik i et toneleje, der kunne smadre termoruder, og han angreb politiske modstandere med alle de tarveligste elevråds-trick.

Men som det kan ses i brand-diagrammet, er det noget andre sager og stil, der indtil videre har defineret Søren Pinds justitsministertid. I begyndelsen af Søren Pinds virke forsøgte han sig i rollen som "den nye sherif i byen". Blandt andet gik Pind hårdt ind i sagen om nogle unge, der knuste ruder på Nørrebro, som han kørte aktivt ved at være helt ude og besøge åstedet med maksimal presse på.

Men da sagen om flygtningestrømmen eksploderede, var det en noget anden, mere afdæmpet Pind, som mest lænede sig op ad sit system/politiet. Den aktivistiske stil var lagt på hylden; det samme var sherif-retorikken. Søren Pind håndterede flygtningesituationen som justitsminister fremfor som en værdikriger på højrefløjen. Det gav ham en del tæsk fra

den ideologiske højrefløj, der ikke brød sig om den afdæmpede og blødsødne stil. Men i forhold til at ramme den brede folkelige stemning var det nok fornuftigt at lade hundene og tåregassen blive på politigården.

Generelt var Søren Pind overraskende usynlig under krisen med flygtningestrømmen, hvor scenen mere blev overladt til Inger Støjberg. Det var, som om den virkelige verden havde ramt Søren Pind og han ikke kunne finde sine ben at stå på. Først ved krisens afslutning - da der skulle gøres status - forsøgte Søren Pind at få en stemme i debatten ved at dænge politiet til med ros.

Voksen-ministeriet

Søren Pind har på det sidste forsøgt at genvinde noget af det hårde image med nogle solomeldinger om hårdere straffe (voldtægt og pædofili), men fælles for de meldinger er, at det er blevet små systemhistorier, der ikke er blevet store og definerende sager for borgerne. Men Pind formåede dog at signalere, at han er en venstrepolitiker, der står for en hård kurs.

Som det fremgår af Pinds definerende sager som minister, har han flyttet sig fra at være en oppositionspolitiker, der konstant skulle provokere og sætte tingene på spidsen, til nu at

Pind er en af de ministre, hvor der er bedst sammenhæng mellem det, han siger, og det, han gør. Og når profil og identitet hænger sammen, står man med et politisk brand med en stærk etos.

Pind har nærmest opgivet at kommunikere tæt på vælgerne hverdag. Dermed er der også skruet godt ned for den patos, der ellers er en mangelvare i dansk politik.

være en mere voksen og moden politiker. Da han håndterede sagen med "sigøjnerbossen" (Levakovic), skete det på en afdæmpet måde, hvor han var på sagen, men med en anmodning om, at den skal prøves ved Højesteret.

Ikke et vildt provokerende sving, der skulle skabe kæmpe overskrifter og debat. Pind har også sparket det kontroversielle forslag om at sænke den kriminelle lavalder til 12 år til hjørne, og han undlader at lave en "Lene Espersen" og råbe "hårdere straffe", hver eneste gang medierne dækker en retssag. De fleste havde nok forventet, at Pind havde trykket

gaspedalen i bund på en række af de sager, da det ville have givet ham stor gennemslagskraft ude ved kakkeltbordene.

Det brand, som Søren Pind har bygget op i den første tid som justitsminister, er fornuftigt tænkt af Pind og hans rådgivere. For siden tiden som udviklingsminister og provokerende oppositionspolitiker har han nu fået et voksen-ministerium at tage sig af. Det har dog haft den konsekvens, at Pind ikke længere er den politiker, der er helt tæt på de dagsordner, som borgerne taler om. Faktisk har han haft overraskende få sager, der er borgernære (jævnfør diagrammet).

Søren Pind står et sted på karrierestigen, hvor han skal gå mere til den, når det handler om troværdighed og om at fremstå som en tung politiker. Derfor skal der skrues ned for de vilde meldinger til fanklubben på Facebook og op for rollen som minister på en tung og vigtig samfundspost. Til trods for den mere afdæmpede stil har Pind formået at bevare en blå farve på en del af den politik, han sender udover rampen. Så selvom Pinds håndtering i flygtningesagen var usikker og usynlig, har han fået en god start, der matcher hans ressortområde og rolle i Venstre.

Kommuner på bar bund i konkurssager

Kun halvdelen af de kommuner, som bruger private udbydere af hjemmepleje, har en plan for, hvordan de vil handle, hvis en leverandør går konkurs. Det viser *Kommunens* undersøgelse.

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Fronterne var trukket skarpt op i Kolding sidste efterår. På den ene side stod Trekantens Rengøring og Pleje A/S, der pludselig nedlagde arbejdet - enten i protest eller af frygt for en konkurs - og på den anden side Kolding Kommune, som stadig ejede opgaven med at levere pleje og rengøring til byens ældre borgere.

For tredje gang på bare ét år skulle Kolding oprette et beredskab, der på få timer kunne sikre, at byens ældre fik

den hjælp, de havde krav på.

Allerede i marts 2014 overtog kommunens egen hjemmepleje 250 ældre, som tidligere havde fået hjælp fra det konkursramte Caregruppen, og i april måtte kommunen overtage 487 ældre, da leverandøren Kære Pleje A/S gik konkurs. I november havde halvdelen af kommunens ældre borgere været påvirket af konkurser.

Kolding Kommune er langt fra den eneste, som har haft problemer med konkurser i plejesektoren. En undersø-

gelse, *Kommunen* har lavet, viser, at blandt de 71 kommuner, som har deltaget i undersøgelsen, bruger 61 private leverandører til hjemmepleje.

Af de 61 har 36 oplevet, at en privat leverandør af pleje er gået konkurs. 34 af de 61 kommuner bekræfter i undersøgelsen, at de har en beredskabsplan for, hvordan der skal handles, hvis et plejefirma går konkurs.

SF's sundheds- og ældreordfører Jonas Dahl har kaldt sundheds- og ældreminister Sophie Løhde i samråd den 15. december om de mange konkurser, og han er bekymret over at høre, at kun halvdelen af kommunerne har forberedt sig på situationen.

- Kommunerne er altid nødt til at have et beredskab klar. Vi har set talrige eksempler på konkurser, hvor kommunerne ikke var klar og måtte fikse et beredskab fra bunden. Det belaster i sidste ende

kommunernes budgetter alt for meget, siger Jonas Dahl.

Selvom Kolding nu tre gange har skullet stille med et beredskab efter en konkurs, har kommunen stadig ingen beredskabsplan for, hvad der skal ske, hvis et privat plejefirma går konkurs.

- Fra tidligere konkurser har vi viden om håndtering, men den er ikke nedfældet i en plan, oplyser Kolding i *Kommunens* undersøgelse.

Et beredskab for os selv

En anden kommune, som ikke har en nedskreven plan for, hvad der skal ske i tilfælde af en konkurs, er Hillerød. Her fortæller udviklingskonsulent i Ældre og Sundhed, Johannes Bo Nielsen, at kommunen ingen erfaring har med private udbydere af hjemmepleje, der går konkurs.

- Vi stiller krav om, at leverandørerne skal have et beredskab. Men lige med kon-

"Vi deler den bekymring, som alle har, for, at det både rammer medarbejdere og borgere, når en privat leverandør af pleje og praktisk hjælp går konkurs."

Mette Rose Skaksen
branchedirektør, Dansk Industri

kurser er det jo i virkeligheden et beredskab, vi skal stille for os selv. Men selvom vi ikke har en plan, står vores kommunale hjemmepleje for 90 procent af de ældre. Det vil selvfølgelig være en udfordring for dem, men de vil nok kunne klare det.

Hillerød har kun én leverandør af privat hjemmepleje. 10-12 procent af borgerne har valgt denne leverandør. Det svarer til cirka 170 borgere,

som i tilfælde af en konkurs vil skulle overgå til den kommunale pleje. Anderledes ville det stå til i Hillerøds nabokommune Gribskov, hvor al hjemmepleje er privat, og hvor man allerede har været påvirket af konkurser.

Johannes Bo Nielsen understreger, at det er kommunerne, der ejer opgaven, og derfor er det også Hillerøds pligt at få det til at fungere i tilfælde af en konkurs.

Og hvis det skal fungere, skal kommunerne have en beredskabsplan, slår formanden for FOA Nordsjælland, Lene Lindberg fast. Hun har selv været i dialog med Hillerød Kommune om, at kommunen bør få en plan for, hvordan den håndterer en eventuel konkurs.

- Kommunerne siger, at de bare selv tager over, men det kan de jo ikke bare lige gøre. Det er i hvert fald meget svært. Hvis der var sådan en plan, ville det være meget

København er en af de 34 kommuner i undersøgelsen, der har en klar plan for, hvordan de ældre sikres hjælp, hvis en privat hjemmehjælpervirksomhed pludselig må dreje nøglen om.

Foto: Lærke Posselt / Polfoto

Kommunen undersøger

Sådan gjorde vi: Kommunen sendte 27. oktober en mail med et spørgeskema til alle landets kommuner. 2. november havde 71 svaret på spørgsmålene, som relaterede sig til de fem råd, KL, DI og Dansk Erhverv har udstukket i august for at sikre, at færre kommuner oplever, at plejefirmaer går konkurs. Undersøgelsens deadline var 2. november.

86 %

af kommunerne bruger private udbydere af hjemmehjælp og/eller -pleje.

59 %

af de kommuner, der bruger private udbydere, har oplevet en konkurs.

54 %

af de kommuner, der bruger private udbydere, har en beredskabsplan for håndteringen af en konkurs.

13 af de 36 kommuner, som har oplevet konkurser, har ikke en beredskabsplan for håndteringen af en konkurs

mere sikkert både for borgere, ansatte, kommune og virksomhed.

Vilkår, krav og frit valg

Siden indførelsen af en ny udbudslov i 2013 har konkurser præget den private hjemmehjælp. Med den nye udbudslov blev det muligt for private leverandører af hjemmehjælp at tilbyde deres ydelser billigere end kommunerne, når det kommer til udbud. Siden er mindst 40 virksomheder gået konkurs, og cirka 4.000 borgere er blevet

berørt. Konkurserne volder kommunerne problemer, fordi de risikerer at skulle levere ældrepleje med ned til en times varsel, når et firma går konkurs.

Dansk Industri, KL og Dansk Erhverv satte sig derfor i forsommeren sammen for at diskutere, hvordan man undgik flere konkurser.

Det mandede ud i 5 råd, som blev offentliggjort i august 2015.

Her anbefales det blandt andet, at kommunerne allerede fra begyndelsen af samarbej-

det lægger en beredskabsplan for håndteringen af en eventuel konkurs, der for eksempel beskriver, hvordan berørte medarbejdere kan overdrages til andre leverandører eller kommunen, samt hvordan der kommunikeres om konkursen.

De råd bakkes op af kammeradvokaten, advokatfirmaet Poul Smith, som Dansk Industri har bedt om at udarbejde et dokument, der kan fungere som en oversigt over, hvad kommunerne skal tage højde for, når de udarbejder et udbud.

- Vi deler den bekymring, som alle har, for, at det både rammer medarbejdere og borgere, når en privat leverandør af pleje og praktisk hjælp går konkurs. Vi vil gerne som repræsentant for nogle af de her leverandører få begrænset risikoen for, at de går konkurs, sådan at kommunerne ved, hvad de skal gøre, hvis det sker, siger bran-

chedirektør i Dansk Industri Mette Rose Skaksen.

Hun bakker op om fritvalgsordningerne på plejeområdet, men hun insisterer også på, at det skal foregå på et sundt marked.

- Vi kan se, at danskerne værdsætter at kunne vælge mellem flere leverandører. Vi ved også, at det er godt, at kommunerne kan bruge udbudsredskabet, så de sikrer, at de får de bedste ydelser til den laveste omkostning. Så der skal være et privat alternativ. Derfor skal vi have fundet ud af, hvilke vilkår der skal gælde og hvilke krav man må stille i forbindelse med udbudsmodellerne, så de fungerer så godt som muligt for alle parter, siger Mette Rose Skaksen.

Hun opfordrer derfor kommunerne til at tage en dialog med leverandørerne om, hvad man gør beredskabsmæssigt. Det skal blandt andet afdækkes, om nogen er

"Kommunerne siger, at de bare selv tager over, men det kan de jo ikke bare lige gøre."

Lene Lindberg, formand, FOA Nordsjælland

interesserede i at overtage forpligtelsen, hvis uheldet er ude, allerede før de private virksomheder går i gang med at arbejde. På den måde starter hverken kommuner eller leverandører på bar bund i tilfælde af en konkurs.

Set i lyset af de seneste konkurser forventer Johannes Bo Nielsen fra Hillerød, at kommunen vil lave en beredskabsplan, hvor de tager højde for de råd DI, KL og Dansk Erhverv har udstukket. ●

Flere konkurser

► I 2013 blev det muligt for private firmaer at tilbyde ældrepleje billigere end kommunerne, når det kommer til udbud.

► Siden da er mindst 40 virksomheder er gået konkurs, og cirka 4.000 borgere er blevet berørt.

► Konkurserne volder kommunerne problemer, fordi de risikerer at skulle levere ældrepleje med ned til en times varsel, når et firma går konkurs.

I tårnets skygge

Henrik Qvortrup lykkes fint med at oprulle Thorning-regeringens strindbergske drama.

o tystysbog

Af Jarl Cordua
red@kommunen.dk

Thorning-regeringens tumultariske fire år bliver for første gang beskrevet samlet i en letlæselig og ganske underholdende skildring. Det sker i bogen *Tre år. Ni måneder. Tre dage. Det helt utrolige drama bag kulisserne i regeringen Thorning-Schmidt* skrevet af den mangeårige politiske journalist og kommentator Henrik Qvortrup.

Man kan ikke beskylde forfatteren for at oversælge historien med brug af ordet "drama". Knap er stemmerne talt op ved folketingsvalget 2011, før et benhårdt magtspil begynder i tårnet på Hotel Crowne Plaza, som fra begyndelsen skaber voldsomme interne spændinger og martrer samarbejdet, lige indtil et SF i total opløsning forlader regeringen to og et halvt år efter.

Blandt de nye interessante

oplysninger i bogen er eksempelvis, at De Radikale tilsyneladende bluffede S og SF's forhandlere til at acceptere, at der i regeringsgrundlaget skulle stå, at "udgangspunktet er VK-regeringens økonomiske politik". Dette jerngreb tvang en tydeligvis alt for uerfaren Helle Thorning og en mentalt nedslidt og fraværende Villy Søvndal til at afsvære en række markante valglofter, som siden gjorde det nemt for presse og politiske modstandere at udstille S og SF som løftebrydere.

Overlegen Vestager

Qvortrups kilder tæller cirka 100 personer, og detaljeringsgraden er stor med hensyn til gengivelse af mindeværdige kontante replikskifter fra forhandlinger, hvilket naturligvis tyder på, at det er centrale folk tæt på begivenhederne, der nu deler deres oplevelser med læserne.

Det er især beskrivelsen af den radikale leder Margrethe

Vestager, som man hæfter sig ved under læsningen. Hun skiller sig ud som en overlegent dreven forhandler, der hæmningsløst udnytter sin baghånd med de afgørende stemmer i rød blok.

Den alt for svage modpart hos S og SF fremstår til gengæld på alle måder som rystende uforberedt. Man har nærmest et indtryk af, at et hold fra Superligaen møder et fra 3. division. Det ses især i kølvandet på, at Henrik Sass Larsen pludselig rives væk fra forhandlingerne på grund af PET's manglende sikkerhedsgodkendelse.

Vestager fremstilles som legendarisk humørsvingende

"Vestager fremstilles som legendarisk humørsvingende og frygtelig arrogant og blottet for evne til at skjule sin foragt for knap så hurtigtænkende væsner som eksempelvis den senere SF-formand Annette Vilhelmsen."

og frygtelig arrogant og blottet for evne til at skjule sin foragt for knap så hurtigtænkende væsner som eksempelvis den senere SF-formand Annette Vilhelmsen. Søvndals overraskende efterfølger "henrykker" til gengæld med sit legendariske sortsnakkeri, forbløffende naivitet, og ved stort set aldrig at kunne sætte en fod rigtigt (bortset fra at vinde formandsposten alene på IKKE at være Astrid Krag).

Det skulle da lige være, da Vilhelmsen forud for en længe ventet ministerrokade nægtede at flytte sig fra erhvervsministerposten for at skaffe plads på ministerholdet til Henrik Sass Larsen, der atter var taget til nåde. Ved at stille sig bagbenene fik Vilhelmsen forhandlet prisen op på sin ministerpost, hvilket så tvang Thorning til at give andre indrømmelser til SF for at få kabalen til at gå op.

Qvortrup hævder dog, at selv i den situation havde Vestager en finger med i spillet i kraft af en sjælden gæstevist som hemmelig rådgiver. Utvivlsomt med den bagtanke at ville forhindre, at S fik udenrigsministerposten ved

Tre år. Ni måneder. Tre dage - Det helt utrolige drama bag kulisserne i regeringen Thorning-Schmidt

af Henrik Qvortrup
People's Press, 365 sider

og Hør. En skandale, som formentlig først finder en endelig afklaring om et par år.

På den anden side så er det efterhånden 25 år siden, at man så grebet anvendt i den første Schlüter-biografi, hvor forfatterne også dengang blev kritiseret for brugen af anonyme kilder.

Henrik Qvortrup toner rent flag og dropper helt at citere åbne kilder. Qvortrup hævder i forordet, at hans arbejdsfacon er "den journalistiske". Det forhindrer dog ikke, at hans egne politiske meninger indimellem får lov at titte frem i skildringen. For eksempel er han tydeligvis ingen fan af De Radikales arbejds-markedspolitik, som konsekvent bliver fremstillet som (tvivlsomme) "arbejdsudbuds-teorier", som udover at blive en grundsten i Thorning-regeringens økonomiske politik også har været det i borgerlig økonomisk politik de sidste 30 år.

Kolding
Kommune

HER ER 4 GODE GRUNDE TIL AT BLIVE DIREKTØR I KOLDING

KOLDING KOMMUNE SØGER EN NY BØRNE- OG UDDANNELSES DIREKTØR

Kolding er en af landets helt store kommuner med over 90.000 indbyggere. Hvor mange kommuner kæmper med, at løse opgaverne **godt nok** ud fra et svindende indtægtsgrundlag, er opgaven i Kolding at kunne **følge med** den efterspørgsel på kommunens serviceydelser, der følger af at være et eftertragtet sted at placere sig for borgere og erhvervsliv. Size matters!

Visionen; "Vi designer livet", er mere end ord, men rent faktisk en vision der implementeres løbende i organisationen, og som også bliver en guideline for handling i fremtiden.

Børne- og Uddannelsesforvaltningen har et stærkt fagligt fundament. Der er en årelang tradition i Kolding for at være fagligt dygtige og for at prioritere indsatserne på børne- og uddannelsesområdet. Der er helt enkelt et solidt udgangspunkt for det arbejde, den nye direktør skal sætte i værk.

Endelig bakker det politiske niveau op om – insisterer endda på – at der skal udvikles på forvaltningsområdet. Der er brug for at sætte faglighederne i spil på nye måder, hvor udgangspunktet er dygtige sektorer, der skal videreudvikle evnen til at arbejde på tværs af fagområder.

Kravene til den nye direktør er derfor store – men også realistiske. Man skal **ville** udviklingen på børne-, undervisnings- og fritidsområdet. Man skal **elske** det faglige felt på en måde så "bageste stolerække" kan se, at der er glød i øjnene, når man snakker børn, unge og fritid. Man skal **kunne** sit organisationsudviklingsarbejde, og man skal **evne** at være garanten for at koblingen imellem engagerede politikere og en dygtig administration. Perspektiverne er store.

Stillingen besættes på kontraktvilkår efter Aftale om aflønning af chefer.

Yderligere oplysninger

Kan fås hos Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller hos kommunaldirektør Rikke Vestergaard på tlf. 7979 2010 / 4020 3748. Læs mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk.

Ansøgning

Ansøgningen sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk, så den er modtaget senest den 27. november, klokken 8.00.

Veteranverdenen skal håndteres som et trafikuheld ...

Af Lars Boe Nielsen

Lars Boe Nielsen er kaptajn af reserven og bestyrelsesformand for Veteranhjem København.

En soldat, der har deltaget i en enkelt international mission for Danmark, er veteran, og hvis en soldat har deltaget i eksempelvis syv missioner, er han STADIG veteran - ikke senior-veteran eller andet. Dette er bredt respekteret blandt veteraner.

Danmark har "produceret" veteraner siden 1956, da Danmark sendte de første FN soldater til Gaza. Siden blev United Nations Forces in Cyprus (UNFICYP) den store mission for danske soldater. I 1992 fik Danmark et opdrag fra FN om at stille en styrke til United Nations Protection Forces in Former Yugoslavia (UNPROFOR) - UNPROFOR blev afløst af flere forskellige NATO-ledede missioner på Balkan, og senest har Hjemmeværnet haft bevogtningsopgaver i Kosovo. I 2001 ændrede missionstypen sig markant, da Danmark engagerede sig i Irak og senere i Afghanistan.

Forskellen på missionerne er et studie i sig selv - forenklet kan man kalde tiden før 1992 en rolig periode, uagtet vi mistede 6 soldater i kamp på Cypren. Balkan-perioden var i starten præget af et svagt mandat; selvom vi var vidne til mange alvorlige hændelser, måtte vi kun bruge våben til at forsvare os selv. Det ændrede sig dog undervejs, og vi deltog i flere hårde kampe. I 2001 ændrede missionstypen sig til at være en mere aktiv mission, og vi var med i mange hårde kampe - både i Irak og Afghanistan. Danmark har siden 1956 "produceret" over 30.000 veteraner ...

Magtesløshed, skyld og skam

Veteraner kan groft inddeles i kategorierne: "de gamle" fra Gaza og Cypren, "Balkan-veteraner" og "de unge" fra Irak og Afghanistan.

I dag har "de gamle" Gaza- og Cypren-veteraner stort set ingen problemer, der kan relatere til hændelser under missionerne. De hændelser, der har været, er blevet bearbejdet. Selvfølgelig har pårørende til de 6 soldater, der faldt i kamp, stadig et savn.

"Balkan-veteraner" er, som det ser ud i dag, en hårdt ramt gruppe: Der dukker stadig veteraner op med sår på sjælen efter hændelser tilbage i 90'erne. Balkan-veteraner er typisk ramt af magtesløshed, følelsesløshed, skyld og skamfølelse.

Hvis der er en parallel til reaktionstiden fra de oplevelser, Balkan-veteraner har haft - og som for norges vedkommende først viser sig her 20 år efter - til de efterreaktioner, vi må forvente de unge veteraner kommer til at slås med, ja, så har vi udfordringer med veteraner - i mindst de kommende 20 år. De unge veteraner kan være ramt af en selvhævdende adfærd. Generelt kendetegnende for de unge veteraner er en selvhævdende destruktiv adfærd, følelsen af 'at være oppe at køre' - de savner det adrenalin-sus, som nogle af dem oplevede under udsendelsen.

Flere rapporter fra SFI og Forsvarets psykologer siger, at cirka 10 procent af veteranerne kommer hjem med eller udvikler alvorlige psykiske efterreaktioner. Den typiske lidelse er posttraumatisk stress disorder (PTSD), men også depression og andre psykiske lidelser, der kan relatere til de hændelser, veteranerne

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

"Generelt kendetegnende for de unge veteraner er en selvhævdende destruktiv adfærd; følelsen af 'at være oppe at køre' - de savner det adrenalin-sus, som nogle af dem oplevede under udsendelsen."

har oplevet. Men det betyder samtidig, at op mod 90 procent kommer hjem uden nogen alvorlige problemer. Mange mener faktisk, at de kommer styrket hjem.

I 2010 fik Danmark en officiel veteranpolitik. Den er vedtaget af Folketinget, men er endnu ikke implementeret i alle landets kommuner. I virkeligheden er det et paradoks, at staten vedtager en veteranpolitik med flere gode intentioner, når det er kommunerne, der møder veteranerne og de udfordringer, de har - kun ganske få kommuner har implementeret en veteranpolitik. Til gengæld findes der mere end 40 forskellige tilbud om hjælp og støtte til udfordrede veteraner. Så man kan vel sige, at har en veteran nogle psykiske udfordringer, skal han være heldig for at bo i en af de få kommuner, der har en veteranpolitik. For ellers skal han selv ud på det "frie marked" og finde nogen, der kan hjælpe ham.

Hjælp dem, der ikke råber

Veteranverdenen skal håndteres som et trafikuheld ... Hermed mener jeg, at alle, der beskæftiger sig med veteraner, frivilligt eller professionelt - og ikke mindst kommunerne - løber en risiko for at begå store fejl. Den, der råber højest, bliver ofte hørt mest - og præcis sådan er situationen blandt veteraner. Nogle få veteraner tager alle veteraner som gidsler ved at råbe op i øst og vest om anerkendelse og veteranpension og meget andet. Anerkendelsen er på plads med en national flagdag og medaljer, og selvfølgelig skal veteraner ikke have en særlig pension; de skal behandles med værdighed, som alle borgere skal.

Problemet er, at de højtråbende veteraner tager fokus væk fra de veteraner, der virkelig har brug for hjælp - nøjagtig som ved et trafikuheld skal man hjælpe dem, som er stille, og ikke dem, der råber op. Alle kommuner kan få en liste fra Forsvarets Veterancenter, der med navns nævnelse udpeger hver eneste veteran, der bor i kommunen. Kommunen kan altså meget let finde ud af, hvor mange veteraner man har, og lige så let finde ud af, hvor de er i livet.

Hvis alle kommuner ville tage opgaven med veteraner seriøst, kunne man relativt hurtigt få identificeret de veteraner, der har brug for støtte - og derved hjælpe ikke blot den udfordrede veteran, men også den familie, der typisk er påvirket af situationen.

En opfordring, der vil hjælpe veteraner og deres pårørende: Kære kommuner, se nu at få den veteranpolitik på plads ...

Dansk Folkepartis bagland efterlyser åbenhed

Det er på tide, at partitoppen slipper grebet og sætter debatten fri, og så må Dansk Folkeparti også praktisere det, man prædiker om åbenhed, lyder det fra byrådsmedlemmerne i ny rundspørge.

Af **Jonas Sloth Bach**
jonas@kommunen.dk

Billederne fra Fremskridtspartiets landsmøde i 1995 står stadig klart på nethinden hos ledelsen i Dansk Folkeparti. Kaosset, kritikken og kampene for åben skærm markerede kulminationen på derouten for det tidligere så indflydelsesrige parti. Siden har billedet stået som den ultimative advarsel om, hvordan det kan gå, hvis ikke man styrer sit parti stramt og med hård hånd. Og det mærker politikerne i Dansk Folkeparti sta-

dig her tyve år senere. I modsætning til de krav om åbenhed og ultimativ ytringsfrihed, som partiet har gjort sig populært ved at markedsføre udadtil, lider partiets linje overfor dets egne medlemmer af for megen topstyring og for lidt debat og åbenhed. Og reprimander for intern kritik, en overvågende partiledelse og en politisk topstyring uden plads til indsigelser og åben debat er stadig en del af virkeligheden for flere byrådsmedlemmer fra Dansk Folkepartis bagland. I en

rundspørge, som *Kommunen* har lavet, svarer 18 procent af partiets byrådsmedlemmer, at de er uenige i, at de frit kan sige, hvad de vil, uden at risikere at blive irettesat af partiledelsen, mens 33 procent mener, at Dansk Folkeparti er mere topstyret end de andre partier.

De fleste kritiske røster, som *Kommunen* har været i kontakt med, ønsker at forblive anonyme af frygt for represalier fra partitoppen, og flere har da også tidligere oplevet at blive sat på plads, når de har ytret sig kritisk overfor partiets linje og ledelse.

- Hvis man kritiserer andre i partiet, får vi et hak over tuden, og så klapper man hælene sammen, lyder det fra en af de byrødder, der har svaret på rundspørgen, men ønsker at være anonym.

En anden, der mener, at Dansk Folkeparti er mere topstyret end andre partier, og som godt tør sige det, er Helge Larsen, der sidder i byrådet i Herlev.

"På længere sigt skader det partiet, at der ikke er plads til debat, for de ildsjæle, der virkelig vil noget for partiet, skal hele tiden passe på. I andre partier er der højere til loftet, og det er på tide, at man i højere grad giver køb på den stramme styring."

Anonymt byrådsmedlem

- Partitoppen bestemmer, hvor linjen ligger, hvordan fremtidsplanerne ser ud, hvordan vi agerer, hvordan vores strategi ser ud, og så må resten mere eller mindre klappe hælene sammen og slå ørerne ind og finde sig i, hvordan det er, siger han, og det har han det sådan set helt fint med. Han erklærer sig dog enig i, at den høje grad af

topstyring i partiet afværger diskussioner om, hvad partiet egentlig skal mene, når hovedbestyrelsen bare stikker en holdning i hånden på byrådsmedlemmerne.

- Jeg synes, der er en tendens til, at partitoppen er for moderlig og for styrende i nogle situationer, men faren for, at holdningerne kommer til at stritte i alle mulige retninger, er sådan set værre. Det er ligesom at have en manual at køre efter; det er mere en hjælp end en løftet pegefinger, siger Helge Larsen.

Har ikke moderniseret sig

Topstyringen i partiet personificeres ved organisationskonsulent Steen Thomsen og partisekretær Poul Lindholm Nielsen fra Dansk Folkepartis hovedbestyrelse. Det er dem, der ringer rundt til partimedlemmer, hvis de har været på kant med partiets linje, udtalt sig uhensigtsmæssigt eller kritiseret andre fra partiet i medierne.

- De har været med fra starten af, og de har ikke moderniseret sig i deres tilgang til det, lyder kritikken fra en af dem, der har oplevet at blive sat på plads efter et læserbrev, hvor han kritiserede sine partifæller i byrådet for at bryde med partiets linje omkring asylsøgere og skolelukninger.

Et andet byrådsmedlem beskriver, hvordan han skulle medbringe udklippede avisartikler og læserbreve forud for et møde med Steen Thomsen, Poul Lindholm Nielsen og Søren Espersen, så han kunne dokumentere, at han ikke havde ytret sig i strid med partitoppens ønsker. Det var forudsætningen for, at han kunne komme i betragtning som folketingskandidat.

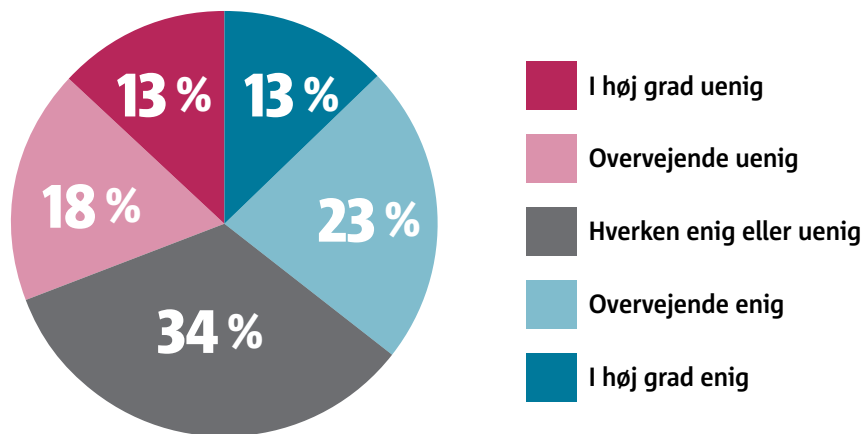
Den stramme styring fra toppen af partiet er udtryk for partiets historiske fundament, forklarer flere byrødder. Skræmmescenariet har været Fremskridtspartiets turbulente tilværelse i starten

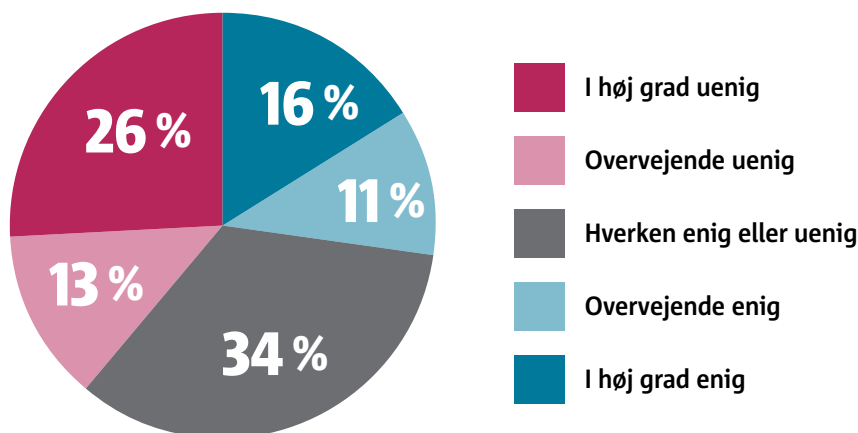
Kommunen undersøger

Rundspørgen er sendt til alle 241 byrådsmedlemmer fra Dansk Folkeparti. 75 medlemmer har svaret.

I hvor høj grad er du enig i, at dit parti er mere topstyret end andre danske partier?

I hvor høj grad er du enig i, at Morten Messerschmidt bør lægge alle bilag åbent frem i forbindelse med sagen om MELD og FELD?

af 1990'erne, og den håndfaste håndtering af landsbytosser, nazister og andre, der satte partiet i et dårligt lys, har skullet sikre et mere homogen udtryk. Men efter 20 år er tiden nu efterhånden inde til at slippe debatten mere fri, mener flere byrådsmedlemmer.

- På længere sigt skader det partiet, at der ikke er plads til debat, for de ildsjæle, der virkelig vil noget for partiet, skal hele tiden passe på. I andre partier er der højere til loftet, og det er på tide, at man i højere grad giver køb på den stramme styring, lyder det fra et byrådsmedlem, der ønsker at udtale sig anonymt.

Han mener, at topstyringen er en del af de børnesygdomme, der præger unge partier, og derfor bør man være klar til at gøre sig fri af det for at blive et moderne parti, forklarer han.

Helge Larsen fra Herlev er enig, men ser også tegn på, at udviklingen er i gang.

- Partitoppen giver efter-

"Partitoppen bestemmer, hvor linjen ligger, hvordan fremtidsplanerne ser ud, hvordan vi agerer, hvordan vores strategi ser ud, og så må resten mere eller mindre klappe hælene sammen og slå ørerne ind og finde sig i, hvordan det er."

Helge Larsen (DF), Herlev Kommune

hånden længere snor til baglandet; det er en bevægelse, der er i gang, men det går lidt langsommere i vores parti på grund af vores fortid. Vi skal nok en halv eller måske endda en hel generation længere frem, inden man får det, som journalister forstår ved åbenhed og fri debat, i partiet, siger Helge Larsen.

Mortens mørkelygte

I Dansk Folkepartis bagland er der også utilfredshed med, at Morten Messerschmidt endnu ikke har fremlagt de omdiskuterede bilag med regnskaberne for FELD-fondens brug af penge fra EU. Knap 30 procent af de

adspurgte DF-byrådsmedlemmer er således enige i, at EU-parlamentarikerne bør lægge alle bilag i forbindelse med sagen åbent frem. For man kan ikke både føre sig frem med at ville skabe mere åbenhed og gennemsigtighed, hvis man ikke selv tør stå på mål for det, lyder kritikken fra baglandet.

- Jeg er medlem af et parti, som går ind for åbenhed, ærlighed og oprigtighed, så det kan godt være, han ikke er forpligtet til at gøre noget, men hvis han ikke har noget at skjule, hvorfor så trække den så langt - hvorfor være så stolt? Hvorfor ikke gå længere og vise, man ikke har noget at

skjule, så man kan lukke munden på folk en gang for alle? siger Helge Larsen. Han mener, sagen er særlig vigtig, fordi der er tale om offentlige midler.

- Fordi det drejer sig om skattepenge og borgere, der har bidraget til det her, så bør man, hvis det er muligt, lægge det frem. Og det er muligt - det er kun et spørgsmål om vilje, siger Helge Larsen; derfor mener han, at Morten Messerschmidt burde 'udvise oprigtighed og ærlighed'. Men ansvaret er ikke hans alene; også partitoppen burde have spillet en mere aktiv rolle, mener flere af de byrådsmedlemmer, der gerne ser bilagene lagt frem.

- Jeg synes godt, at vores partiformand kunne have krævet, at vi fik alle ting på bordet for at få fjernet den her mistanke, for jeg tror ikke, der er noget at komme efter, lyder det fra et andet byrådsmedlem, der ønsker at være anonymt.

Morgendagens meningsdannere

Af Morten Egede Pedersen

OPRÅB TIL KL: PAS PÅ PAU OG SOSU

Dimensioneringen på "social- og sundhedsuddannelserne (SOSU) og pædagogisk-assistentuddannelsen (PAU)". Det lyder måske lettere uinteressant, men i virkeligheden kan det holde faggrupper i live og lukke ned for andre. Lige præcis det sidste er de godt i gang med.

Da den gamle aftale om dimensionering udløber 1. januar 2016, så haster det en smule, hvis de skal nå det inden nytår.

Primært grundet et folketingsvalg har vi så nået november, uden at KL, Danske Regioner og FOA har plottet deres navne ned på et papir med en fordeling af, hvor mange elever på hver af de tre forskellige uddannelser de vil indstille til landets uddannelsesinstitutioner at optage.

Den måde, KL så har reageret på, forværrer situationen yderligere for PAU, som er den nyeste af de tre uddannelser. Da den blev etableret i 00'erne, var den et led i en politisk fortælling om, at man gerne ville gå fra ufaglært arbejdskraft til faglært arbejdskraft.

Nu har KL så fortalt kommunerne, at det efter deres bedste opfattelse er en god idé at skære kraftigt i optaget af PAU'ere, der skal uddannes. Dét - sammen med at de fjerner den centrale dimensionering - betyder, at skolerne kun kan optage efter det tal, som institutionerne eller kommunen aftaler med sig selv.

Det betyder for en uddannelse, der er så ny som PAU, at den sandsynligvis vil dø til fordel for de - en anelse billigere - ufaglærte pædagogmedhjælpere ude i dagtilbudene.

Vi skal også passe på, at der for SOSU-uddannelserne - hvor der jo ligesom ved PAU'en førhen har været aftalt et antal elever, som hver institution skal tage - ikke sker det samme, som der er sket for resten af erhvervsuddannelserne.

Vi står nemlig med et generelt problem: Der bliver uddannet for få nye unge personer i forhold til, hvor mange gamle der træder ud af arbejdsmarkedet.

Den udvikling har de her tre uddannelser jo været nogenlunde skånet for gennem dimensioneringen. Men nu bliver de skudt direkte ind i en verden, hvor der spares på de kommunale budgetter år efter år, og hvor behovet for social og sundhedshjælpere og -assistenter er stigende grundet store generationer af gamle. Med de to ting i baghovedet og et krav om billigere løsninger skal de enkelte institutioner eller den enkelte kommune selv tage stilling til, hvor mange eller hvor få de kan uddanne. Det tror jeg de er lige så dårlige til som det private arbejdsmarked, der tydeligvis ikke har magtet opgaven, når der både kommer til at mangle arbejdskraft og samtidig er ledige lærlinge i samme fag.

Jeg vil lade det her være min lille offentlige pipfugl, der kan synge til KL om at få klemte deres folk ind for at sætte deres underskrifter på det stykke papir, de i fællesskab med FOA og Danske Regioner havde klappet af inden folketingsvalget, så der fortsat kan være bare en lille smule ensretning af uddannelserne.

Endnu vigtigere er, at de gamle, svagelige og børnene fremadrettet kan få den hjælp og støtte, der er behov for, så at de kan leve og ikke bare overleve. Det skylder vi dem.

Morten Egede Pedersen, formand, Erhvervsskolernes Elev-Organisation

» Kommenter klummen på kommunen.dk

"De, der orienterer sig mod byerne og særlig København, har overhovedet ikke forholdt sig til, at de har en fødekæde, der stammer ude fra oplandet. Der er et fravær af bevidsthed om det."

Flemming Eskildsen, tidligere borgmester i Skive

Der er en grænse for, hvad oplandet finder sig i, mener Flemming Eskildsen, der peger på, at udviklingen med affolkning og fraflytning fra landkommunerne ikke er bremsset, siden han for 10 år siden forsøgte at råbe Lars Løkke Rasmussen og resten af Danmark op om problemet.

Foto: Tycho Gregers / Polfoto

"Vi taler for meget om udkantsdanmark"

Politikerne er ikke blevet klogere de sidste 10 år. Danmark er skævt, og byerne anerkender stadig ikke landets betydning, siger den tidligere Skive-borgmester og formand for Det Skæve Danmark, Flemming Eskildsen.

holdkæftbolsje

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

En februarfredag i 2003 fik den daværende indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen besøg på sit kontor. Gæsten var Flemming Eskildsen, som dengang både var borgmester i Skive og repræsenterede 104 små kommuner som formand for Det Skæve Danmark. Hans formål med besøget var at argumentere for udkantskommunernes problemer. I dag har Flemming Eskildsen indstillet sin aktive politiske karriere, men fra sit hjem på Strandvejen - den i Glyngøre altså - følger han

ivrigt med i debatten om udkantsdanmark. Den har fået bedre plads i spalterne de sidste ti år, men det er ikke nødvendigvis landdistrikterne til gavn, mener han.

- Debatten om udkanten burde give mulighed for at fortælle alle dem, der ikke ved, hvad det vil sige at bo i provinsen, at der både er liv, trivsel og godt at bo for børnefamilier og ældre mennesker. Men vi får for megen plads til at fortælle om tilbagegang, om hvor ynkeligt, mørkt, koldt og stille her er, siger Flemming Eskildsen. Og udkantsområderne kan slet ikke leve op til deres dårlige rygte.

- Vi oplever rigtig mange gange, at de, der flytter til landet, bliver fuldstændig paf over, hvor meget gang i den der er herude. De kan slet ikke få tid til at overkomme alle de muligheder, der er, siger Flemming Eskildsen.

Byblind

Der er gået mere end ti år siden besøget hos Lars Løkke Rasmussen, men debatten om yderområder, udkant og landdistrikter er stadig præget af manglende viden om virkeligheden udenfor bymurene, mener Flemming Eskildsen.

- De, der orienterer sig mod byerne og særlig København, har overhovedet ikke forholdt sig til, at de har en fødekæde, der stammer ude fra oplandet. Der er et fravær af bevidsthed om det, siger han.

I København er folketingspolitikkerne godt nok i nogen grad kommet udkanten i møde senest med udflytningen af statslige arbejdspladser, men spørger man venstremanden, der har været borgmester i Sundsøre og Skive i sammenlagt 23 år, handler landspolitikkerne

mere af frygt end velvilje.

- Politikerne ved, at der er en grænse for, hvad oplandet skal finde sig i, og at det godt kan have betydning for den politiske balance. Jeg tror, motivet for at lytte er de konsekvenser, det vil have, hvis man bliver ved med at træde på ret store befolkningsgrupper. Man lytter ikke til os for vores blå øjnes skyld, siger Flemming Eskildsen.

Han glæder sig over udsigten til en mere balanceret fordeling af statslige ansatte, men frygter samtidig også, at tiltaget vil blive brugt til at lukke munden på stemmerne fra udkanten. Så billigt får han dem dog ikke til at tie.

- Hvis det kun er et holdkæftbolsje, skal politikerne vide, at der ikke vil blive holdt kæft, hvis ikke også den almindelige adfærd ændres, siger Flemming Eskildsen.

Ildsjælene i stikken

'Hvis man tror, at ildsjæle og kommunalt samarbejde kan redde situationen for de tilbageblevne i yderdistrikterne, tager man fejl'. Sådan lød opråbet fra Flemming Eskildsen tilbage i 2003, da

han under overskriften 'Nødråb fra udkanten af Danmark' i Jyllands-Posten forsøgte at få Lars Løkke Rasmussen og de andre landspolitikere i tale. I dag må han erkende, at den generelle fraflytningstendens ikke kunne ændres, og at det i høj grad blev netop ildsjælenes engagement i lokalsamfundet, der afgjorde, hvilke byer der overlevede og hvilke der måtte pille byskiltet ned. For sådan er den barske virkelighed, understreger han.

- Der er landsbyer, der har måttet give op, når der ikke er mere kampgejst eller flere kræfter, for byerne er blevet tappet for institutioner, arbejdspladser og indkøbsmuligheder, og gennemsnitsalderen er kommet op over de 70 nogle steder, siger han.

De manglende politiske tiltag for at skabe et land i balance gennem de sidste ti år har kastet et større ansvar over på de enkelte lokalsamfund. Det er både godt og skidt, mener Flemming Eskildsen.

- Det er folk, der afgør udviklingen. De, der tager

skeen i egen hånd og giver den en ordentlig en på trykken, får noget til at ske, og der, hvor man ikke gør det, går det i stå, siger han, og selv der, hvor engagementet er i top, er der fortsat brug for bedre vilkår, mener den tidligere formand for Det Skæve Danmark.

- Rigtig mange steder er man i stand til at gøre den forskel, men det nytter ikke noget, hvis man lovgivningsmæssigt sparker stolen væk under dem. Så må selv de stærkeste kræfter give op, siger Flemming Eskildsen, der efterspørger bedre muligheder for at optage lån, investere i erhvervsudvikling og lokke de unge mennesker tilbage, når de har fået en uddannelse. Særlig den kommunale service er et nøgleparameter for at skabe større tiltrækningskraft.

- Det har en betydning, om man skal køre langt for at få offentlig service. Så selvom Danmark er et lille land, er der en voksende udfordring. Problemet er ikke løst, og vilkårene for at bosætte sig er ikke blevet bedre, siger Flemming Eskildsen.

Faglig leder til Center for Børn og Unge, Vallensbæk Kommune

Er du på vej i din karriere, og vil du være ansvarlig for den faglige udvikling af dagtilbudsområdet samt være tovholder på et spændende udviklingsprojekt på 0-18 års området?

Ansøgningsfrist: 23/11/2015

Arbejdsmarkedschef, Haderslev Kommune

Vi søger en erfaren chef, der er innovativ og har et godt kendskab til og interesse for arbejdsmarkedsområdet.

Ansøgningsfrist: 23/11/2015

Centerleder, UU Roskilde-Lejre

Vi ønsker en ambitiøs og visionær leder, som sammen med bestyrelse og medarbejdere kan fortsætte den spændende udvikling af vores UU.

Ansøgningsfrist: 19/11/2015

HR-konsulent, Fredericia Kommune

HR-konsulent med fokus på både proces og strategi til HR Fredericia.

Ansøgningsfrist: 15/11/2015

TØNDER KOMMUNE

Fagchef for Sundhed og Arbejdsmarked, Tønder Kommune

Kan du videreføre en spændende udvikling? - Genopslag

Ansøgningsfrist: 12/11/2015

Beredskabsdirektør til Horsens – Hedensted Beredskab, Horsens Kommune

Horsens og Hedensted Kommune søger en direktør, der har lyst til at stå i spidsen for et unikt beredskabssamarbejde i et af Danmarks stærkeste og mest ambitiøse vækstområder.

Ansøgningsfrist: 11/11/2015

Daglig leder, Ringsted Sogn

Medvirk til et godt fællesskab og et givende samarbejde mellem ansatte, præster og menighedsråd.

Ansøgningsfrist: 11/11/2015

THISTED KOMMUNE

ER DU EN RIGTIG CHEF? SÅ ER VI RIGTIGT INTERESSEREDE I DIT POTENTIALE DRIFTS- OG ANLÆGSCHIEF TIL THISTED KOMMUNE

Vi er i fuld gang med at skabe de bedst mulige rammer for dit nye ledelsesliv.

Vi har en god base, nemlig 100 dygtige medarbejdere der er vant til at tage ansvar og som har Thisted Kommune i blodet.

Vi har tilmed netop skabt et nyt ledelses-setup til at bakke chefniveauet op. Der er udpeget sektionsledere, der sammen med drifts- og anlægsschefen skal være det ledelsesteam, der skal lede og udvikle afdelingen og gøre tingene endnu bedre for borgere og erhvervsliv i Thisted Kommune.

Det bliver derfor en spændende, lærerig, men også ind imellem svær balance, i en politisk styret organisation, hvor kravene til effektiv drift i en udfordret økonomi, møder engagerede borgere og politikere, der bare gerne vil det bedste for den by eller egn, de bor i.

Du er – ideelt set, en chef der har talent for at udvikle andre – ledere som medarbejdere – men som også har respekten for, at det er borgerne, man arbejder for og deres repræsentanter – politikerne – der er vores arbejdsgiver. Det kræver, at du har situationsfornemmelse og "lige så store ører som mund".

Til gengæld er vi fleksible, når det kommer til vurderingen af din baggrund. Ideelt set har du erfaring fra en politisk styret organisation og indsigt i det tekniske område, ligesom du er habil på budget/økonomiområdet.

Men prøv os af – vi læser alle ansøgninger fordomsfrit.

Stillingen (hvor basen er i Hurup) forventes aflønnet på et niveau i intervallet 640.000 – 670.000 kr. årligt + pension (19%), afhængig af ansøgernes kvalifikationer og erfaringer. Ansættelsen sker på overenskomstvilkår efter chef-aftalen samt principperne for Ny Løn.

Yderligere oplysninger

kan fås hos Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller hos direktør Ivar Sande, tlf. 2051 9752. Læs mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk og www.thisted.dk

Ansøgning

Ansøgningen sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk, så den er modtaget senest den 30. november kl. 8.00.

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

"Det er en lidt mærkelig dansk selvforståelse at tænke, at nu vender vi ryggen til de andre, og så har vi en forventning om, at de siger: 'Vi er ligeglade med, at I vender ryggen til; vi skal nok komme og omfavne jer alligevel'."

Lars Løkke Rasmussen (V) om, hvorvidt Danmark kan fortsætte i Europol, hvis vi stemmer nej til retsforbeholdet, til Ritzau

Godt med Herning-modellen – men nøglebørnene er glemt

o satspuljeaftale

Af Elisa Bergmann

Formand for BUPL

En satspuljeaftale for 2016 på socialområdet er netop faldet på plads. Den tilgodeser blandt andet udsatte børn, hjemløse samt stofmisbrugere med i alt 607 millioner. Den største post på satspuljens sociale budget går til at tilbyde udsatte familier hjælp tidligere end i dag.

BUPL glæder sig især over Herning-modellen i satspuljen med tæt og tidlig indsats overfor udsatte børn i fare for anbringelse. Men alle partieres gode intentioner risikerer ikke at nå i mål, fordi omprioriteringsbidraget vil betyde store kommunale besparelser for eksempel på normeringerne i daginstitutionerne.

Hvis man gerne vil hjælpe

Partieres gode intentioner risikerer ikke at nå i mål, fordi omprioriteringsbidraget vil betyde store kommunale besparelser på eksempelvis normeringerne i daginstitutioner, mener Elisa Bergmann.

Foto: Mik Eskestad / Polfoto

udsatte børn endnu bedre, så burde partierne også have afsat en pulje til såkaldte sociale normeringer, så kommuner med mange udsatte børn kan søge ekstra midler til pædagoger, som tidligt kan hjælpe børnene. For vi ved, at det ofte er kommuner med mange belastede familier, der også har dårlige normeringer og en lav pædagogandel.

Jeg hæfter mig også ved, at socialminister Karen Ellemann (V) i satspuljeaftalen afsætter flere midler til at udvide nye metoder indenfor det forebyggende område. Her kunne midlerne bruges bedre. Det giver ikke mening at afsætte yderligere midler til at afprøve nye metoder. Der er rigeligt med metoder i gang på landets daginstitutioner. Giv os hellere tid, ro og ikke mindst pædagoger nok til at få implementeret alle de

"Vi ved, at det ofte er kommuner med mange belastede familier, der også har dårlige normeringer og en lav pædagogandel."

igangværende pædagogiske tiltag.

Endelig er der i øjeblikket et stort frafald af udsatte børn i SFO'erne efter skolereformen. De er blevet såkaldte nøglebørn, der går direkte hjem fra skole, mens deres kammerater bliver i SFO'en. Netop de udsatte børn vil have stor gavn af SFO'ernes pædagogiske tilbud, så vi savner en pulje med friplads i SFO'er og klubber til udsatte børn.

Af Knud Abildtrup. Uden for referat

Havel, Holst, Banke og magtens fristelse

På universitetet i Prag holdt den tjekiske præsident Vaclav Havel engang en takketale, hvor han reflekterede over, hvordan han – den tidligere fængslede dissident – nu som politisk overhoved var omgivet af privilegier.

Han skulle ikke længere sidde i kø i venteværelset for at komme til læge, men kunne komme til en særlig udvalgt læge. Han kørte ikke selv bil, og hans chauffør behøvede ikke at holde for rødt. Han behøvede ikke længere lave mad selv – og i det hele taget var han havnet i en 'verden af prominente, der ikke længere ved, hvor meget en sporvognsbillet eller smør koster, hvordan man laver kaffe, kører bil, eller hvordan man telefonerer.'

Havels overvejelser om magtens fristelser blev i sidste uge igen aktualiseret, da Vejle Amts Folkeblad bragte endnu et kapitel i sagen om den nu detroniserede forsvarsminister og tidligere regionsrådsformand Carl Holst (V): Uberettiget kørselsgodtgørelse for 2.500 kroner.

I forhold til at bruge en skattebetalt personlig assistent til sin personlige valgkamp er de nye oplysninger i en noget mindre størrelsesorden, men ikke mindre interessante, fordi de rammer direkte ind i Havels betragtninger om 'grundene til at længes efter politisk magt, nemlig længslen efter de privilegier, magten bringer med sig – eller simpelthen en tilvænnning til disse privilegier.' Betragtninger, der selvfølgelig ikke blot er relevante i Havels post-kommunistiske Tjekket, men altså også

i verdens mindst korrupte land, som Danmark i dag fortsat kan kalde sig.

Carl Holst måtte erkende, at han uberettiget havde ladet Region Syddanmark betale for sin kørsel til partimøder i Venstre – i Vejrup-Gørding og Hviding – og har straks skrevet en check for at få den sag ud af verden, da den kom frem. 'Derfor må jeg være ærlig og sige, at jeg skrev under uden at tjekke bilagene,' lød forsøget på en forklaring fra den minister, der i løbet af de seneste måneder har lidt det indiskutabelt største tab af troværdighed i hele regeringen. Talemåden 'derfor må jeg være ærlig' får i Carl Holsts mund bare en særlig klang.

Det med at lade det offentlige kørselsregnskab dække partiets behov for at se sine pinger rundt om i det lokalpolitiske landskab er set før – også i syddanske Venstre-cirkler: Da den skandaliserede borgmester i Fredericia, Thomas Banke (V), i vinteren 2012-13 var ude i et pinagtigt forløb, der endte med hans afgang.

Her var det netop de mange i sig selv små sager, der væltede læsset for en nyvalgt borgmester, der ganske enkelt havde svært ved at forstå, at selv kommunens førstemand faktisk skal stille med bilag for sine indkøb – og ikke mindst – at de ansatte i regnskabsafdelingen skal gå bilagene fra det politiske overhoved lige så nidkært efter, som man kunne ønske det havde været tilfældet, når det gælder bestyrelsen i Vejle Havn.

Havde Thomas Banke fra begyndelsen stillet sig mere ydmygt an og ladet sig belære om, hvilke kasser der må dække hvad, var han måske politisk sluppet billigere. I stedet ignorerede han advarslerne, jo højere de efterhånden kom oppefra i systemet, og hele det rodede synderegister af småting fældede ham, fordi han havde været ligeglad.

Frygt for egen position

Og noget tyder unægteligt på, at det fortsat gælder, at magten korrumperer – også i det syddanske. I hvert fald har fællestillidsrepræsentant Lone Rasmussen uden at blinke kunnet tilføje nogle dimensioner til forståelsen af, hvordan så mange højtuddannede regionsansatte tilsyneladende ser gennem fingre med

"Talemåden 'derfor må jeg være ærlig' får i Carl Holsts mund bare en særlig klang."

både tvivlsomme ansættelser og økonomisk rod. Ifølge hende handler det ganske enkelt om en frygt for egen position, der siver ned i geledderne. Ingen skal have noget klinket.

Direktørerne er bange for formanden og presser nedad. Cheferne er bange for direktørerne og lader det gå ud over lagene under, så de ansatte bliver bange for deres chefer. Forenklet forklaring? Ja, selvfølgelig er det forenklet, men situationen har immervæk lignet en usund forvaltningskultur, hvor ingen griber ind overfor uregelmæssigheder, og som har kunnet brede sig.

At sundhedsdirektøren slap mildt fra at lade en højst tvivlsom sag fare, selvom en overlæge havde utvetydige beviser for, at en sygehusdirektør havde taget overpriser for sine egne private behandlinger på sygehusene og selv godkendt sine regninger, er et andet af de seneste eksempler.

Måtte alle – fra sygehusdirektør til borgmester og regionsrådsformand – ihukomme ordene fra salig Havel, der var sig så pinagtigt bevidst om, hvad tilvænnning til privilegier betyder.

133.000

kroner brugte Carl Holst på intensiv engelskundervisning gennem fem år.
Fyens Stiftstidende

Socialområdet er blevet afspecialiseret. Derfor er der i dag mangel på specialiserede rehabiliterings-tilbud til borgere med svære spiseforstyrrelser.

Når du er indlagt på hospitalet med en svær spiseforstyrrelse, slutter opholdet normalt, når du har nået en bestemt vægt. Men selvom kroppen ser rask ud, kan hverdagen være svær at komme tilbage til. Og skal man gøre sig fri af spiseforstyrrelsen, er det ikke nok at fokusere på vægtøgning. Derfor er det helt afgørende, at et specialiseret rehabiliteringstilbud står klar til at tage over. Det er dog langt fra altid tilfældet.

Flere rammes af spiseforstyrrelser

En evaluering af kommunalreformen viser, at kommunerne i stigende grad vælger sociale tilbud i eget lokalområde fremfor at benytte specialiserede tilbud i regionerne eller i andre kommuner. Det betyder, at borgere med svære spiseforstyrrelser ikke nødvendigvis får et rehabiliteringstilbud, som er tilpasset deres behov. Og det på trods af, at antallet af indlæggelser af borgere med svære spiseforstyrrelser faktisk er steget med 20-25 procent siden 2008.

Behandlingsforløbene til målgruppen er blevet kortere, og det betyder, at kommunerne har fået et øget ansvar for rehabiliteringsdelen. Et ansvar, kommunerne ikke altid kan leve op til, da mange små kommuner ikke har specialiserede tilbud til målgruppen. Og det kan få store konsekvenser for den enkelte. Hvis borgeren ikke kommer i specialiseret rehabilitering efter udskrivelsen, risikerer man nemlig, at spiseforstyrrelsen får frit spil.

Som formanden for Socialpædagogernes Landsforening, Benny Andersen, udtalte tidligere på året:

- Det er uhyre vigtigt, at indsatsen er fagligt rigtig, og at der bliver sat hurtigt ind. Så det er dybt bekymrende, at vi oplever en afspecialisering, som betyder, at unge med spiseforstyrrelser ikke kan få den hjælp, de har brug for, med det samme.

Flere af beboerne i Askovhus har boet i alment psykiatriske tilbud, som ikke var målrettet deres sygdom. Det betød, at de i høj grad var i stand til at skjule spiseforstyrrelsen for velmenende personale og pårørende, mens de blev mere og mere syge. De havde en oplevelse af at stå alene i kampen for at blive rask, og derfor fik spiseforstyrrelsen lige så stille igen overtaget.

Næsten halvdelen genindlægges

Det kan være svært for en borger med spiseforstyrrelse at sige ja til rehabilitering, fordi det er svært at give slip på spiseforstyrrelsen. Man er ofte ambivalent i forhold til det at blive rask, og et afslag på en bevilling om rehabilitering kan opleves som en accept af spiseforstyrrelsen og en bekræftelse af, at man ikke har fortjent et andet liv. Hvis vi skal gøre os forhåbninger om at støtte borgeren til at vælge en anden vej - vejen væk fra spiseforstyrrelsen - er det vigtigt at sætte ind med rehabilitering i direkte forlængelse af en indlæggelse. Der har borgeren nemlig stadig de negative oplevelser, der førte til indlæggelsen, tæt inde på livet.

Står et menneske med en svær spiseforstyrrelse alene i blot en kort periode efter indlæggelsen, træder de negative oplevelser dog ofte i baggrunden til fordel for spiseforstyr-

FOTO: POLFOTO

rede tanker, der overbeviser vedkommende om, at et liv uden sygdommen ikke er en mulighed.

Mange mennesker med spiseforstyrrelse er usynligt syge og kan fremstå ganske velfungerende på overfladen - ikke mindst efter et hospitalsophold, hvor vægten ikke længere er alarmerende lav. Den tilsyneladende kompetence gør, at man kan foranlediges til at tro, at borgeren efter indlæggelse ikke har brug for målrettet rehabilitering.

Manglen på specialiseret rehabilitering til målgruppen betyder derfor, at borgerne ofte udskrives, falder tilbage i gamle mønstre, taber sig igen og genindlægges. Hele 47 pro-

cent af de borgere, som indlægges på landets klinikker for spiseforstyrrelser, vender nemlig tilbage igen - 13 procent af dem endda fem gange eller mere i løbet af de næste tre år. Det er både synd for de mennesker, det går ud over, og spild af ressourcer for samfundet.

Tallene er en tydelig markør på, at mange ikke har adgang til den fornødne specialiserede rehabilitering, som kan lede dem videre til et godt og selvstændigt liv, hvor spiseforstyrrelsen ikke dominerer hele deres verden.

Nye retningslinjer

Med Socialstyrelsens nye centrale udmelding til landets kommuner vil de årlig afrapportere

"Hele 47 procent af de borgere, som indlægges på landets klinikker for spiseforstyrrelser, vender nemlig tilbage igen - 13 procent af dem endda fem gange eller mere i løbet af de næste tre år. Det er både synd for de mennesker, det går ud over, og spild af ressourcer for samfundet."

deres rehabiliteringsindsats på området. Formålet er at afdække, hvordan kommuner og regioner tilrettelægger indsatsen til målgruppen og sikrer, at der er de rette specialiserede rehabiliteringstilbud. Samtidig får kommunerne nye retningslinjer fra Socialstyrelsen, som beskriver, hvordan man sikrer kvalitet på området.

Af retningslinjerne fremgår det for eksempel, at for at man kan tale om et specialiseret tilbud, skal stedet have borgere med spiseforstyrrelse som primær målgruppe. Et bosted med 20 pladser, hvoraf to er besat af borgere med spiseforstyrrelser, kan altså ikke karakteriseres som specialiseret. Det udelukker rigtig mange af de tilbud, man giver målgruppen i dag. De mennesker, som bor i Askovhus, fortæller da også, at det er afgørende at være et sted, som specialiserer sig i spiseforstyrrelse, og hvor medarbejderne har erfaring med at gennemskue spiseforstyrrelsens snyd og løgne. Ellers er det alt for nemt at falde tilbage i usunde mønstre uden at blive opdaget.

I Askovhus oplever vi en stigende interesse fra kommunerne på området, og der er ingen tvivl om, at det ikke skyldes manglende vilje, når mange kommuner ikke kan tilbyde den fornødne specialiserede rehabilitering. Vi giver daglig råd og vejledning til kommunale medarbejdere, som gerne vil have viden om området og hjælp til, hvordan de giver den bedste hjælp til deres borgere. Retningslinjerne giver derfor også viden, som mange kommunale medarbejdere efterspørger.

Mit håb er, at de nye retningslinjer også har den ønskede effekt - at mennesker med svære spiseforstyrrelser får den rette specialiserede hjælp, de fortjener. Vi skylder disse mennesker en chance for at leve et normalt og selvstændigt liv, som ikke skal leves ud og ind af hospitalsafdelinger. ●

Af Line K. Sidenius, direktør, Askovhus. Askovhus er ejet af Askovfonden.

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Vi har ikke rigtig hørt de to i clinch endnu. Men jeg tror, det bliver anderledes og bedre."

Pia Kjærsgaard (DF) om duellen mellem Lars Løkke Rasmussen (V) og Mette Frederiksen (S) i forbindelse med den første spørgetime efter folketingsvalget.

Ny på tinge: René Gade

"Jeg går efter resultater. Andre må gerne få æren."

Politikerleden skal skiftes ud med tillid, mener Alternativets René Gade, som lægger vægt på nuancerne i politik og på at få dem frem ved virkelig at forsøge at forstå modparten.

Af Michael Kjærgård
michael@kommunen.dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

Det var i marts i år. Jeg begyndte at tro på, at det faktisk kunne nytte noget at engagere sig, fordi Alternativet er så involverende. Jeg ville gerne bidrage til at gøre op med politikerleden og genskabe tilliden til politikerne.

Hvad fik dig til at beslutte at stille op som folketingskandidat?

Jeg ville gerne nuancere opfattelsen af Alternativet. Egentlig havde jeg meldt mig til bestyrelsesarbejde, men jeg mente, jeg kunne nuancere opfattelsen af Alternativet på grund af min erhvervsbaggrund. At jeg kunne tale om økonomisk, miljømæssig og social bundlinje med en anden vægt, fordi jeg kom fra den verden.

Hvad er din største styrke som politiker?

Jeg er den samme, uanset hvor jeg er og i hvilken sammenhæng. Jeg vil gå så vidt som til at sige, at den dag, jeg ikke kan være det, så skal jeg ikke længere være i politik. Jeg kommer ikke til at være en del af det politiske spil, der består i, at man for eksempel går hårdt efter personen på tv og så snakker sammen som gamle venner bagefter, når kameraerne er slukket. Jeg er den samme altid. Det handler om ordentlighed.

Hvad er din største svaghed som politiker?

Jeg er meget idealistisk. Hvis der bliver brug for at hugge en hæl og klippe en tå, som man siger, så vil jeg stå fast på vores værdier uanset hvad. Somme tider skal det gå stærkt på Christiansborg, men selv i de tilfælde vil jeg alligevel tage mig den tid, det tager, hvis det er nødvendigt at afstemme med baglandet.

ILLUSTRATION: JENZ KOUHAHL/SPILD AF TID

Hvad kan du som person bidrage med som folketingsmedlem?

Nuancerne i politik kan først komme frem, hvis man virkelig forsøger at forstå sin modpart. Det er OK ikke at vinde alle kampe. Jeg har fået det gode råd, at enten skal jeg gå efter at få æren, eller også skal jeg gå efter at skabe resultater. Jeg går efter resultater. Andre må gerne få æren.

Hvad skal du kæmpe mest for at lære som folketingsmedlem?

At acceptere, at processerne er langvarige - jeg var lige ved at sige langsomme. Processerne på Christiansborg er meget omstændelige. Jeg er vant til, at tingene går hurtigere, når der først er truffet en beslutning. Sådan er det ikke her. Det skal jeg lige vænne mig til.

"Jeg kommer ikke til at være en del af det politiske spil, der består i, at man for eksempel går hårdt efter personen på tv og så snakker sammen som gamle venner bagefter, når kameraerne er slukket."

Blå bog

- Født 31. januar 1982.
- Bachelor i dansk og medievidenskab fra Aarhus Universitet 2005.
- Iværksætter indenfor kommunikation og markedsføring siden 2006 og senest account director i et digitalt bureau.
- Folketingsmedlem for Alternativet i Vestjyllands Storkreds, opstillet i Silkeborg-kredsen.
- Freds- og forsvarsordfører, skatte- og godefordelings-ordfører, digital frihedsrettigheds- og it-ordfører.

Hvor er der efter din mening mest brug for at ændre ved den måde, som folkestyret i dag fungerer på?

Jeg vil gerne gøre det repræsentative demokrati mere involverende. Borgerne skal kunne tro på, at det kan betale sig at involvere sig. Eksempelvis i kraft af vores forslag om, at 50.000 underskrifter skal kunne bringe et forslag ind i folketingssalen. Det vigtige er ikke forslaget i sig selv, men den følelse, det vil give af, at det virkelig nytter noget at engagere sig og deltage i demokratiet.

Hvad er din hovedinteresse udover politik?

Jeg har børn på 2 og 5, så når man bor i Jylland, bliver familien helt automatisk førsteprioriteten. Men derudover er jeg fanatisk fodboldinteresset. Silkeborg IF er min hjerteklub. ○

147

stillinger nedlægger Slagelse Kommune i ét hug, da kommunen til næste år skal spare 140 millioner kroner.

Ritzau

Politisk kalender

» Læs hele kalenderen på dknyt.dk

09. NOVEMBER 2015

OP-konference 2015

Kommunernes Landsforening, Danske Regioner og Dansk Industri inviterer til debat om det offentlig-private samarbejde i lyset af den nye udbudslov:

- Hvordan skaber vi mest mulig velfærd til borgerne?
- Hvordan udvikler vi kvaliteten?
- Hvordan afprøver vi bedst nye løsninger?

Dansk Industri

10. NOVEMBER 2015

Åbent samråd om omlægning af ældremilliarden til det kommunale bloktilskud

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har kaldt sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) og social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) i åbent samråd for at redegøre for konsekvenserne af regeringens omlægning af ældremilliarden til det kommunale bloktilskud, herunder:

- Hvordan det vil påvirke de kommuner med mange ældre borgere, som står til at miste midler fra ældremilliarden;
 - Om afskaffelsen af den øremærkede ældremilliard skal ses som udtryk for, at regeringen er uenig i de investeringer, kommunerne har anvendt ældremilliarden til;
 - Hvordan afskaffelse af ældremilliarden harmonerer med regeringsgrundlaget, hvoraf det fremgår, at regeringens vigtigste prioriteringer er at tage sig endnu bedre af de syge og ældre;
 - Regeringens holdning til, at omlægning af ældremilliarden særlig rammer landets yderkommuner hårdt.
- Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Astrid Krag (S).

Christiansborg, 1-133

10. NOVEMBER 2015

Beskæftigelsesudvalgets åbne samråd om nedskæringer i Arbejdstilsynets bemanding

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) i samråd for blandt andet at redegøre for følgende:

Hvilke tendenser i udviklingen i antallet af arbejdsskader og ulykker der gør, at det er muligt at reducere bemandingen i Arbejdstilsynet, og sammenhængen mellem aftalen om indsatsen mod nedslidning, arbejdsulykker og dårligt psykisk arbejdsmiljø i 2020 og de varslede nedskæringer i Arbejdstilsynet.

Beskæftigelsesudvalgets samrådsspørgsmål E og F er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (S).

Christiansborg, 2-080

10. NOVEMBER 2015

Åbent samråd om lukning af Center for Kultur og Udvikling

Folketingets Udenrigsudvalg har kaldt udenrigsministeren og kulturministeren i samråd for at redegøre for, hvordan regeringen efter beslutningen om at lukke Center for Kultur og Udvikling vil videreføre strategien om kultur og udvikling.

Samrådsspørgsmål G er stillet efter ønske fra Holger K. Nielsen (SF).

Christiansborg, 2-133

Kommuner

KØBENHAVN

Flytning koster pladsen

Liberal Alliances gruppeformand i Københavns Borgerrepræsentation, Lars Berg Dueholm, skifter bopælskommune til Gentofte og stopper derfor på Københavns Rådhus, oplyser han selv på de sociale medier. Flytningen forventes at ske til april eller maj. Indtil da fortsætter Lars Berg Dueholm som borgerrepræsentant.

SKANDERBORG

To udskiftninger i byråd

På byrådsmødet i denne måned nikkede kommunalbestyrelsen i Skanderborg ja til to udskiftninger, oplyser Midtjyllands Avis. I Venstre har Astrid Lynge Pedersen valgt at stoppe i byrådet, fordi hun med tre børn og fuldtidsarbejde har svært ved at finde tiden til det. Hun afløses af veteranen Peder Porse. I SF træder Pia Palm ud på grund af sygdom og afløses af Jens Sønderkov, der tidligere har siddet i byrådet.

VEJLE

Erfaren personalechef

Vejle Kommune har ansat Thrine Nørgaard som ny personalechef. Hun kommer fra et job som HR-chef i Fredericia Kommune. Thrine Nørgaard, der er 56 år og har en baggrund som jurist og advokat, har tidligere været HR-chef i Aarhus Kommune i 10 år og også været omkring blandt andet Billund Kommune og Aarhus Universitetshospital som HR-chef. Den nye personalechef er næstformand i OHRC (Offentlige HR-Chefer), medlem af KL's Arbejdsgiverforum og Væksthus for Ledelse og blandt andet censor ved diplomuddannelserne. Hun afløser Kirsten Buch Poulsen, der går på pension.

VESTHIMMERLAND

Dødsfald: Jan Dyregaard

Byrådsmedlem og formand for Vesthimmerlands kultur- og fritidsudvalg, **Jan Dyregaard** (V), er død, 58 år, skriver Nordjyske. Jan Dyregaard blev valgt til Aars Byråd i 1994 og havde siden da uafbrudt sæde i først Aars og siden Vesthimmerlands Byråd, heraf flere perioder som udvalgsformand for enten Børn og Skole eller Kultur og Fritid. Jan Dyregaard kæmpede i længere tid med kræft, men passede sine poster så længe, som det var muligt, og deltog både i efterårets budgetforhandling og i møder så sent

som i begyndelsen af oktober. En minihal, som han karrieren igennem havde talt for at få til hjembyen Vestrup, nåede han at se indviet i april.

Organisationer

KL

EL-afløsning

KL's bestyrelsesmedlem Jesper Kiel skal i Folketinget i en midlertidig periode, oplyser KL. I den periode afløses han af byrådsmedlem Per Clausen fra Aalborg Kommune. Han indtræder også i KL's Teknik- og Miljøudvalg, hvor Jesper Kiel er medlem. I forvejen er Per Clausen medlem af KL's Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalg. Det vil han fortsat være. Jesper Kiel, der er byrådsmedlem i Svendborg, er i Folketinget stedfortræder for MF Rune Lund og overtager Lunds ordførerskab på kommunal- og it-området.

RADIKAL UNGDOM

Formandsskifte

22-årige Victor Boysen er på Radikal Ungdoms landsmøde i forrige weekend blevet valgt til ny formand for ungdomspartiet. Han afløser Christopher Røhl Andersen, der har siddet på formandsposten i to år, oplyser Altinget. Emner som lige muligheder for alle og et grønt miljø og klima er blandt den nye RU-formands mærkesager, ligesom han tidligere har lanceret et forslag og en opfordring til Folketinget om at afvæbne de danske politibetjente. Victor Boysen læser til daglig statskundskab på Københavns Universitet og er med i Radikal Ungdoms forretningsudvalg.

Regioner

MIDTJYLLAND

Fastansætter topchef

Regionsrådet har ansat Christian Boel som koncerndirektør med særligt ansvar for psykiatri- og socialområdet samt nære sundhedstilbud. Det sidste område omfatter samarbejdet med kommuner, praktiserende læger og speciallæger, oplyser regionen. Regionsrådet har peget på ham som blivende mand på posten som koncerndirektør, efter at han det seneste år har været konstitueret i stillingen. Christian Boel er 48 år, uddannet cand.scient.pol. fra Aarhus Universitet og har siden 2009 arbejdet med ledelse af sundhed i Region Midtjylland.

Hele Danmarks mødested

- 426 hotelværelser med over 750 senge
- 650 overvågede, gratis P-pladser
- Tæt på motorvej og banegård

Book nu!
Vi hjælper dig sikkert videre.

Sikkerhed – med et smil

NYBORG STRAND®

HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Tlf. 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og –udvikling
- Chef-til-leje

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Min fatteevne alvorligt udfordret

Danskerne siger ofte: 'Ja, ja, penge er nu ikke alt', 'Lykken er ikke gods og guld'. Og de fleste kan stemme i, når salig Jodle Birge messer ud af jukeboxen: 'Rigtige venner kan ej købes for penge.' Et hyppigt forekommende tema i vores kultur.

Vi hører andægtigt beretningen om Jesus, der drev kræmmerne ud af templet og erklærede, at det er sværere for en rig at komme ind i himmerige, end det er for en kamel at komme gennem et nåleøje. Og præsteskabet og salmehøkerne har til alle tider hyldet samme tema, besunget naturens mirakler og fastslået, at 'af alt er kærligheden størst'.

Der synes at være bred enighed om, at stræben efter ussel mammon og materiel overflod ikke er vejen til lykke og salighed. Det er ganske andre værdier, der tæller i tilværelsen, og når vi indretter os med hinanden.

Derfor er det mig en evigt nagende gåde, at vi har overladt størstedelen af samfundsmekanikken til kræfter, der ene og alene stræber efter at puge penge sammen og gør det i helt ekstremt omfang. Tidens dominerende tænkere og politikere er tilsyneladende ikke et splitsekund i tvivl om, at disse kræfter er de sundeste og mest stabile til at drive samfundsmaskineriet.

Man må ikke forveksle iværksættertrang med den nøgne jagt på guld. Iværksætterne er helt uundværlige. Selvfølgelig vil de også gerne tjene godt på deres indsats, men det er ikke den drivende kraft.

Den gølge profitjagt fylder i dag mest i samfundsmaskineriet. Her tjenes der gigantiske summer på kold spekulation - for eksempel ved at lade en masse computere stå og gennemføre millioner af transaktioner på sekunder med det ene formål at generere profit. Eller der tjenes milliarder på at holde konflikter i live og sælge våben til parterne. Kæmpe værdier koncentrerer på få hænder, mens menigmand bliver hægtet uhjælpeligt af - som det ses af de dystre statistikker fra for eksempel USA.

Og penge er som bekendt magt. Så disse i bund og grund destruktive kræfter tilraner sig år for år større og større magt og er i dag bestemmende over snart sagt alt. Det er mig en gåde, at det er den udvikling, vi i vore vestlige demokratier ønsker. Men det er langt fra det eneste, jeg ikke begriber.

Velkommen til demokratiet, unge mand

Har man nerver til at studere, hvordan den politiske magt fordeles og forvaltes, får man sin fatteevne alvorligt udfordret. Så kan der godt blive ganske heftig søgang i hængekøjen. Og det har der de seneste måneder været i min.

Jeg forestiller mig af og til en ung mand fra et af de utallige lande, den vestlige verden med mere eller mindre brutale metoder - og uden held - har forsøgt at gøre til demokratiske samfund i vores forstand. Det unge menneske er veluddannet hjemmefra og tror på demokratiet.

Det unge menneske kom til Danmark engang i foråret og skal nu studere demokratiet i praksis. Jeg tænker, at han på nuværende tidspunkt er ret udmattet og indimellem mest har lyst til at stikke af igen.

Først havde vi en valgkamp, der var direkte frastødende. Fokus var på de to kandidater til den højeste post - den siddende statsminister og den forrige. Førstnævnte var de fleste grundig træt af, fordi hun ofte taler udenom eller papegøjesprog og førte en økonomisk politik, der næsten ikke var til at skelne fra den forrige regerings.

Det stod dog klart, at den siddende ikke ville være med til O-vækst i den offentlige sektor.

"Hvordan i himlens navn kan det gå til, at det parti, der led det mest forsmædelige nederlag ved valget og kun har 34 af parlamentets 179 pladser, kunne ende som det eneste regeringsparti og nu synes at være i gang med at gennemføre store dele af sit partiprogram, herunder O-væksten, mens vælgerne lamslåede ser til."

Sidstnævnte - altså den forrige regeringsleder - er besat af tanken om minimalstaten, selvom han ikke siger det højt, og hans parti fastholdt - som det eneste - stædigt ønsket om O-vækst i det offentlige. Samtidig var han yderst upopulær på grund af pinlige privat-sager, hvor han havde demonstreret en skidt moral og manglende evne til at skelne mellem sine egne og andres penge.

De to sider kaldes de røde og de blå. Valgets resultat blev det tættest mulige med ét mandats flertal til de blå. Men den forrige statsministers parti fik en alvorlig lussing af vælgerne og mistede hvert tredje parlamentsmedlem. Personligt fik han også et rigtig dårligt valg. Og så blev han statsminister.

Den ny, smalle etpartiregering gik flaks i gang med at gennemføre sine hjertesager, hvoraf kun en brøkdel havde været nævnt i valgkampen og næppe var, hvad flertallet af befolkningen ønskede - for eksempel en markant nedprioritering af miljø- og klimapolitikken.

Hellere gylle- og gødningsvækst

Men hele grøn omstillings-området er nu et dynamisk vækstområde med eksport og mange potentielle arbejdspladser. Bare ærgerligt, meldte regeringen. Det var svinebaroner og andre repræsentanter for et ikke-bæredygtigt erhverv, der var tiltænkt vækst.

Den ny regering gennemførte et rituelt stunt med et såkaldt kasseeftersyn og meldte ud, at den var helt gal. Så en topcentralsmassakre på hele den offentlige sektor begyndte. Det Økonomiske Råd var ganske vist uenigt - rådets kasseeftersyn og tunge prognoser viste et andet billede. Regeringen lod som ingenting og tromlede videre.

Efter få måneder måtte en af ministrene forlade sin ministerpost. Han var ganske vist et centralt og indflydelsesrigt medlem af regeringspartiet, men han havde demonstreret, hvad hans nære venskab med statsministeren beroede på: En fælles skidt moral og trang til at fiske i offentlige kasser. Så ud røg han, og i stedet kom en stovt sønderjyde.

Sønderjyden var ganske vist et af de mange parlamentsmedlemmer, der blev dumpet af vælgerne. Ja, det vil sige - han blev ikke bare ikke valgt, men decideret fravalgt af vælgerne. Intet andet end hans trofaste opbakning til regeringslederen med de betændte sager kunne forklare hans eklatante valgnederlag. Men skidt med det - nu var han krigsminister.

Jeg tænker, at vor unge ven og demokratistuderende nu har nået grænsen for sin fatteevne. Og jeg forstår ham til fulde.

Hvordan i himlens navn kan det gå til, at det parti, der led det mest forsmædelige nederlag ved valget og kun har 34 af parlamentets 179 pladser, kunne ende som det eneste regeringsparti og nu synes at være i gang med at gennemføre store dele af sit partiprogram, herunder O-væksten, mens vælgerne lamslåede ser til.

Jeg kan ikke fortænke vor unge ven i at opgive sine studier og vende hjem. Men måske tager han lige finanslovforhandlingerne med - bare for sjovs skyld. Jeg kan bare sige: God fornøjelse!